

By Ev. ltk. hivatal!

Miskolc. 50. v. 2.

**CANTATE!
ÉNEKELJETEK!**

101 egyházi ének dallama

D III-265

KIADJA AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZEGYETEM

BUDAPEST, 1950

CANTATE! ÉNEKELJETEK!

101 egyházi ének dallama

KIADJA AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZEGYETEM

BUDAPEST, 1950

1987 FEB 27

*A hangjegyeket metszette: Jatzkó Viktor, Budapest,
Ujpesti rakpart 1. (Horváth Boldizsár.)*

1—2.000

F. k.: Groó Gyula

Baross Nyomda, Győr. — Felelős vezető: Rugli Jenő.

Előszó

Evangélikus Egyházunk új énekeskönyv kiadására készül. Gyülekezeti éneklésünk az elmúlt másfél század alatt igen aláhanyatlott. Énekszövegeink ellaposodtak, dallamaink megromlottak. A megújuló egyház visszavágyik elvesztett örökségére: a reformátori lelkület énekkincsére, a gyülekezet erőteljes hitvalló éneklésére.

Ez a kis füzet kóstolót kínál abból, amit elvesztettünk s amihez vissza szeretnénk térni. Célja elsősorban dallamközlés. Meg kell újból ismernünk és szeretnünk a régi egyházi hangnemeket és az ütemes (ritmikus) éneklési módot.

Megszentelt egyházi hagyomány és hatalmas erő lüktet ezekben az énekekben. Legtöbbjük lutheri örökségünk legnemesebb darabja. Jórészen kemény cledel, nem érzelmesen fülbemászó elvilágiasodott dallam. Azt szeretnénk, ha híveink nem érzélgős hangulatok kegyességében, hanem a hitvalló ősök Krisztus-imádatában és egyház-szeretetében járnának a megváltott ember útját s acélos hitük énekeikben is ahoz illő kifejezést találta.

A teljes énekeskönyv megjelenése még hosszabb idő munkáját igényli, de a dallamoknak már korábban ismertté kell válniuk, hogy az átállás minél kevesebb zökkenővel történhessék. Ezt a célt szolgálja ez a kis füzet. Legyen rajta Isten áldása.

Legközelebb egy teljes advent-karácsonyi gyűjteménnyel szeretnénk gyülekezeteink elé állani.

Erős vár a mi Istenünk!

**Az Evangélikus Egyház egyetem
Énekügyi Bizottsága.**

Amen, Allelúja, Hozsánna, Kirjeleiszon

Négy idegen szó egyházi nyelvhasználatunkban, liturgiánkban, énekköltészetünkben. Kell, hogy mindegyiknek értelmét, jelentőségét pontosan ismerjük.

A M E N: amén héber szó átvétele az újszövetségi görög nyelvbe s onnan minden nép keresztyén gyakorlataiba. Jelentősége: „igen, úgy legyen.“ Tulajdonképen a gyülekezet megerősítő hozzájárulása az elhangzott beszédhez, eskükhöz, imádsághoz, áldáshoz.

ALLELÚJA (hallelúja) a héber 'allelú Jah, magyarul: „dícsérjétek az Urat“. A 104—106, 112, 113, 115—117 zsoltárok liturgikusan ismétlődő örömköltése, amely főleg a páska ünnepeken hangzott sokat. A keresztyénség gyakran fordítatlanul vette át. (Lásd már Jelenések könyve 19, 1—8!) Az örvendezés kifejezése. Különösen a húsvét-pünkösdi időben. — Legyen mindig Isten magasztaló dicsérete a szívünkben, amikor allelúját zengjünk!

HOZSÁNNA (hozsánna) a 118. zsoltár 25. versének héber kezdete. Jelentése: „segítség hát“ vagy „ó, bár segítenél“. Megváltónk korában különböző zsidó ünnepeken használt liturgikus kiáltás. Hogy virágvasárnap Jézusnak kiáltották, messiási megtisztelést jelentett. — A keresztyén használatban az ujjongó hódolat kifejezése.

KIRJELEISZON a görög Kúrie eleészon-ból. Magyarul: „Urunk irgalmazz“. Ősi egyházi fohászkiáltás. A töredelemnek és bűnbánatnak kifejezése. Más népek egyházi nyelve is többnyire így használja. Luther több énekének is ismétlődő verszáró sora. — A húsvéti hallelujába is beleszól (v. ö. 19. énekünket), mélységes jelképéül annak, hogy keresztyén örvendező ujjongása, igazi húsvéti öröme csak irgalmasságot nyert szívnek lehet.

Ettől a kifejezéstől idegenedtünk el leginkább. De ne féljünk tőle. Kiáltunk csak bátran, értelemmel és töredelmes szívvel reformátorainkkal és az egész világ keresztyénségével egyetemben: kirjeleiszon, azaz: Urunk, irgalmazz!

Új vi - lá - gos - ság je - le - nék,

Ó té - vely - ges csen - de - se - dék,

Is - ten í - gé - je je - le - nék,

U - jon - nan né - künk a - da - ték.

2. Evangéliom erejét, / Krisztust, áldott szent Ígését, / Atyaisten nagy jókedvét, / Megmutatá ő kegyelmét.

3. Igaz az Isten ígéje, / Mellyel él ember elméje, / Melynek megmarad ereje, / És nem vész el ő reménye.

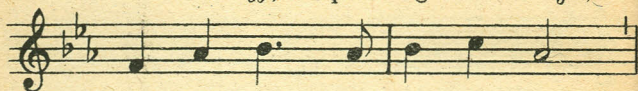
4. Űristen, kérünk tégedet, / Erősítsd meg híveidet, / Hogy vehessük szent ígédet / És vallhasuk szent nevedet.

5. Mert csak te vagy bizodalmunk, / Ördög ellen nagy gyámolunk, / Testünk ellen diadalmunk, / E világ ellen oltalmunk.

6. Dicsőség légyen Atyának / És egyetlen egy Fiának, / Ezeknek ajándékának, / A dicső Szent-háromságnak.

Jöjj, né - pek Meg - vál - tó - ja,

Jé - vel, Szűz - nek egy Fi - a!

Cso - dál - ja mind e vi - lág

Is - ten - nek e cso - dá - ját.

2. Nem férfi erejéből, / De Szentlélek Istentől /
Az Íge ím testté lett, / Szűz méhe gyümölcsözött.

3. Jött az egek egéből, / Szép királyi terméből, /
Isten ember személyben / Megjelent nekünk testben.

4. Az Atyától indult el, / És Atyjához szállott
fel, / Pokol urát meggyőzte, / Majd ült Isten székibe.

5. Ki egy vagy az Atyával, / Tied minden dia -
dal, / Hogy isteni hatalmad / Hozzon nekünk oltal -
mat.

6. Jászolod immár fénylik, / Új világa tün -
döklük, / Setétségnek nincs helye, / Ragyog a hit
ereje.

7. Dicsőség az Atyának, / Dicsőség a Fiának, /
Dicsőség Szentléleknek, / Az örök egy Istennek.

3

Ál - dott le - gyen a nagy Is - ten,

Ki kö - nyö - rült raj - tunk in - gyen

És hoz - zánk azt bo - csá - tot - ta,

A - kit szült ö - rök - től fog - va

Az utolsó vers után:

A . men.

2. Hogy legyen erős megtartónk / És bűnöktől szabadítónk, / Hogy tőle legyen igazság, / Nagy kegyelem, világosság.

3. Az Atya örök Igéje / Lesz testté tiszta szentségbe'; / Az, aki mind vég, mind kezdet, / Ím értünk mennyit szenvedett.

4. Jaj a népnek, mely megútál, / És kegyelmedtől mit se vár, / Nem hallja a Fiú szavát, / Majd érzi Isten haragját.

5. Ily balga, ember, ó ne légy / E Király elé mért nem mégy, / Ki oly szelíden jö hozzád, / És mutatja szíves voltát.

6. Ím, fogadd ma nagy örömmel, / És szíved útját készítsd el, / Hogy tehozzád bemehessen / És elkedben szállást vegyen.

2. Még ma is jön hozzánk, / Kik bűnben meghalánk, / S tanít kegyelméből, / Hogy megtérjünk bűnből, / Tévelygést elhagyjunk, / Igazságban járjunk.

3. Kik őt nem szégyenlik, / De örömmel veszik / Valóságos hittel, / Igaz reménységgel: / Azokat megtartja, / Bűnből feloldozza.

Kri - sz - tus U - runk - nak

ál - dott szü - le - té - sén An - gya - li ver - set

mond - junk szent ün - ne - pén, Mely Bet - le - hem - nek

me - ze - jé - ben ré - gen Zen - gett e - ké - pen:

2. A magasságban dicsőség Istennek, / Békeség légyen földön embereknek, / És jóakarát mindenféle népnek / És nemzetségnek.

3. A nemes Betlehemnek városában / Gyermek született szüztől e világra, / Örömet hozott Ádám árváira, / Maradékira.

5. Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk, / Általa vagyunk bűnünkből váltságunk, / A mennyországban örökös lakásunk, / Boldogulásunk.

6. Mennyben örülnek ezen a sok szentek, / Földön örülnek lélekben a hívek, / Egy akarattal minden keresztyének, / Így énekelnek:

7. Nagy hálát adjunk mennybéli Atyánknak, / Nagy hálát adjunk született Jézusnak, / A Szentléleknek, mi vigasztalónknak, / Bölcs oktatóknak.

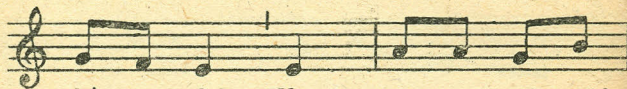
8. Ó örök Isten, dicső Szentháromság, / Szálljon mireánk mennyei vígasság, / Távozzék tőlünk minden szomorúság, / Légyen vidámság!

Menny - ből jö - vők most

hoz - zá - tok És i - me nagy jó

hírt mon - dok, Nagy ö - rö - met majd

hir - de - tek, Me - lyen ör - vend fi

2. E mai nap egy kis gyermek / Szűztől születt
tett tinéktek. / A gyermek igen szép s ékes, / Víg-
gasságra kellemetes.

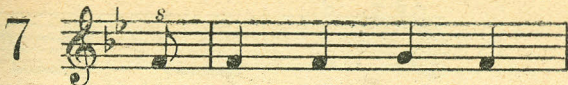
3. Már lehozta az életet. / Mit Isten néktek ké-
szített, / Hogy ti is vele éljétek, / Boldogságban ör-
vendjétek.

4. Ez lesz néktek a jegy róla: / Ím fekszik szoros
jászolba', / Ott megtaláljátok őtet, / Ki mennyet,
földet teremtett.

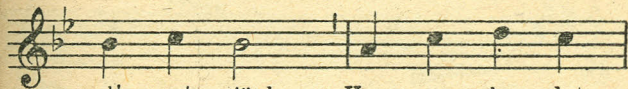
5. Ez a Krisztus, mi Istenünk, / És nyava-
lyánkból kimentőnk, / Ő lészen az idvezítő, / Minden
bűnünkből kivevő.

6. Nyílj meg szívem. lásd meg jobban, / Ki
fekszik ott a jászolban? / Ez a gyermek bizonyára /
Szép Jézusunk. Isten Fia.

7. Jertek hát, mi is örvendjünk, / A pásztorok-
kal bémenjünk, / És lássuk, mit adott Isten / Hoz-
zánk való szerelmében,

U - runk, Jé - zus, hadd

di - csér - jünk, Hogy em - ber let -

tél ér - tünk, Hogy szűz - től né - künk

szü - let - tél Es így ö - rö - met

szer - zet - tél. Kir - je - lei - szon.

2. Az örök Atya egy Fia / Ím fekszik a jászol-
ba, / Mi gyarló testünk s vérünkbe / Az örök Ige
rejtőze. / Kirjeleiszon.

3. Kit világ meg nem foghata, / Egy szűz ölé-
ben tartja. / A menny és föld megtartója / Ím el-
jött ember formába. / Kirjeleiszon.

4. Örök fényesség támadott. / Világra új fényt
hozott, / Az éjben ragyog, s lettünk mi / A világos-
ság fiai. / Kirjeleiszon.

5. Az Isten Fia, ki Isten, / Vendég lett itt e
földön. / S e nyomorúság völgyéből / Kivisz, részt
ad örökéből. / Kirjeleiszon.

8

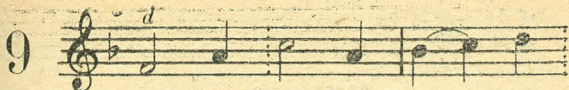
Jer, di - csérd Is - tent,
 föld és ég, Ő di - cső - sé - gé -
 ben, Ki - től á - rad rád
 üd - vös - ség Fi - a ér - de - mé -
 ben, Fi - a ér - de - mé - ben.

2. Leszállván Atyja kebléből / Kis gyermek formában, / Szegénységben, ruha nélkül / Fekszik a jászolban, / Fekszik a jászolban.

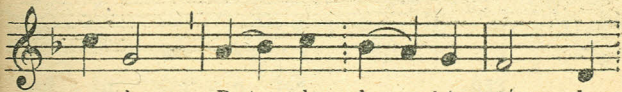
3. Letette minden hatalmát / Erőtelen vala, / Felvette szolgáló formáját / A mindenség Ura, / A mindenség Ura.

4. Szent anyja ölén nyugoszik, / Tejével táplálja, / Az angyalok azt örvendik, / Mert Dávidnak fia, / Mert Dávidnak fia.

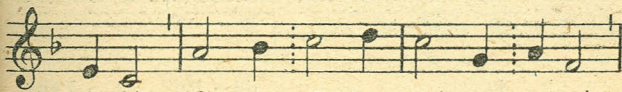
5. Ki ez utolsó időben / Eljövendő vala, / Hogy építtessék hívekben / Az Isten országa, / Az Isten országa,

Jer - tek, hí - vek, Jé - - zus

e - le, Bet - le - hem kis jász - la

fe - lé. Jer - tek, Jé - zus drá - ga ne - vét

Áld - ja ví - gan szí - vünk, szánk.

2. Szégyent vall a bűn mérge már. / Bárhogy támad sátán, halál, / Szívünk benne békét talál. / Ó, mi gondunk volna még!

3. Isten nekünk adja Fiát. / Hálás, hívő szívvel imádd! / Ő a szolgaságból kivált, / És a mennybe fölemel.

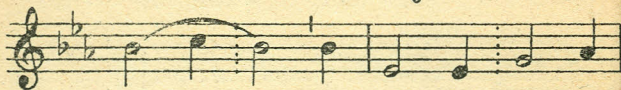
4. Szánó szíve vont a felénk. / Látt a lelünk égő sebét, / És elhagyta értünk égét: / Testet öltött, földre szállt.

5. Jákób fénylő csillaga Ő, / Sátánt, átkot, bünt leverő. / Gyászos égből tűnik elő. / Győz a poklok erején.

10

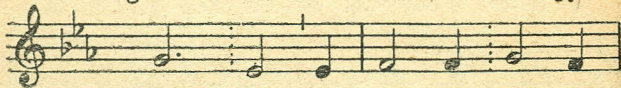
Most zen - dülj é - nek -

szó, Fel é - gig uj - jon -

gó: Já - szol - á - gyon

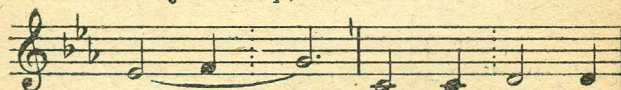
szuny - nyad Az é - des Meg - vál -

tó. Ott fény - lik Ő az

új nap, Kit vár - va vár - tunk

rég. Kez - det ő és

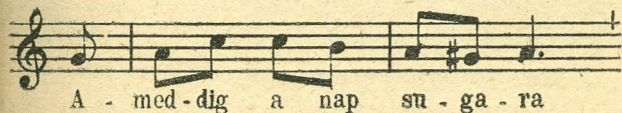

vég, Kez - det ő és vég.

2. Mint gyenge gyermek ő / E bűnös földre
 jő. / Várva várlak téged, / Te mennyből érkező. /
 Hozz vigaszt, békességet! / Kis Jézus, itt e szív! /
 Térj be, — egyre hív. / Térje be, — egyre hív.

3. Ó lelkem, áldva áldd / Megváltód irgalmát!
 Bűnöd átka végett / A poklok mélye várt, / De ő
 kitérte néked / A mennynek ajtaját, / S üdvössé-
 get ád, / Üdvösséget ád.

4. Új ének merre cseng? / Az égi fényben
 fent. / Kél a halleluja, / És ujjong minden szent. /
 És szól a hárfa húrja. / Az angyalének zeng. / Bár
 ott lennének már, / Bár ott lennének már.

2. Ki e világot alkotta, / Szolga formát vett
 magára, / Hogy testével testünk mentse, / És az
 ember el ne veszne.

3. A nagy Istennek kegyelme / Egy tiszta szűz
höz beméne, / Hordá titkon a zálogot, / Kit e világ
még nem látott.

4. Az angyalok mind örülnek / És zengnek
szép dicséretet, / A pásztornép is megtudja, / El-
jött a világ Pásztor.

12

Né-künk szü-le - ték meny-nye-i Ki-rály,

Id - ve - zít - ő - nek mond - ja az an - gyal.

Új esz - ten - dő - ben mi vi - gad - junk,

Szü - le - tett Jé - zust mi i - mád - junk.

2. Régen megírták ezt a próféták / Hogy fiat
szülne egy nemes virág. / Új esztendőben mi vígad-
junk, / Született Jézust mi imádjuk.

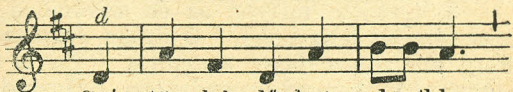
3. Szűz Máriától gyermek születék, / De Szent-
lélektől ő fogantaték. / Új esztendőben mi vígad-
junk, / Született Jézust mi imádjuk.

4. És nyolcad napon körül metszeték / A nagy
Istennek törvénye szerint: / Új esztendőben mi ví-
gadjunk, / Született Jézust mi imádjuk.

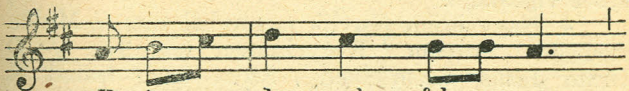
5. Nagy hatalmas lőn a kiseded gyermek, / Meg-
történének sok ellenségek: / Új esztendőben mi vígad-
junk, / Született Jézust mi imádjuk.

6. Győzedelmet vőn a kárhozaton, / Győzedel-
met vőn örök halálon: / Új esztendőben mi vígad-
junk, / Született Jézust mi imádjuk.

13

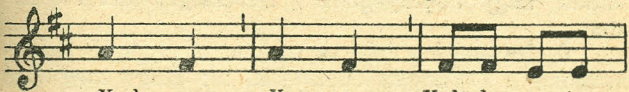
Szép tün-dök - lő haj - nal-csil-lag,
Szent Dá-vid ki-rály mag-zat-ja,

Ki ke-gye - lem - mel fel - ra-gyog,
Ki - rá - lyok ál - dott Ki - rá - lya,

Jesz - szé - nek szép vesz - sze - je.
Én lel - kem vő - le - gé - nye.

Ked - ves, Ke - gyes, Kel - le - me - tes,

é - kes és gyö - nyö - rű - sé - ges,

Gaz - dag - ság - gal di - cső - sé - ges.

2. Ó gyöngyös, drága korona, / Ember és Isten egy Fia, / Ó áldott Szűz gyümölcse; :/: Te, szívennek lilioma, / Édes evangélioma, / Sok kedveségnek kincse. / Eggyem, / Lelkem, / Szép violám, égi mannám, mellyel élek, / Rólad nem felejtkezhetek.

3. Gyújtsd mélyen az én szívemben / Szerelmed lángját lelkemben, / Ó drága Jáspiskövem. :/: Fogj magadhoz, hogy testednek / Én is élő tagja legyek, / És benned örvendezzem. / Hozzád / Kiált / Sebhedt szívem, lelki rózsa, légy orvos, / Nélküle nincs vígassága.

4. Nagy öröm fénylik mennyből rám, / Midőn szemeddel énreám / Kegyelmesen tekintesz. :/: Ó Uram Jézus, Szentlelked, / Szent ígéd, tested és véred / Énvelem közlöd s éltetsz. / Ilyen / Híven / Tarts öledben, táplálj engem mind végiglen, / Mert fogadtad szent ígédben.

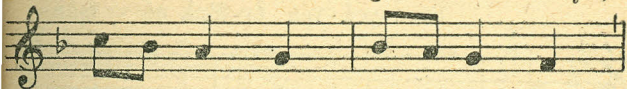
5. Úristen, Atyám, Teremtőm, / Aki időtlen időtől / Fiadban úgy szerettél, :/: Hogy ő magának eljegyzett, / Szentlélekkel elpecsételt, / Megtisztított vérével. / Vígadj / És adj / Szívem hálát, Istent imádd, hogy mennyégben / Idvességet szerzett nekem.

6. Ím szóljon hát az orgona, / Gyönyörűséges muzsika, / Ujjongva énekeljek. :/: Hogy megváltó Jézusomnak, / Drága, szép, kedves Uramnak / Szerelmében örvendjek. / Zengjen, / Pengjen / Vígasságos, buzgóságos háladó szó, / Nagy az Úr és erre méltó.

7. Ily kedvvel vígad én szívem, / Mert Krisztus drága egy kincsem. / Ki kezdet s vég mindenben. :/: Ó engem dicséretire / A mennybe visz nagy örömré, / Kin tapsolok szívemben. / Ámen, / Ámen, / Jövel, Uram, szép koronám, jöjj sietve, / Téged várlak epekedve.

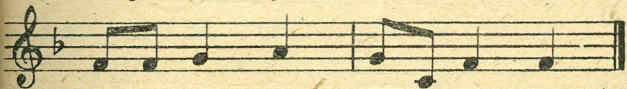
Ár-tat-lan - ság szent Bá-rá - nya,

E vi - lág - nak ki vagy á - ra,

Meg-tar-tó - ja, táp-lá - ló - ja,

Id-vez légy, e - gek Ki-rá - lya!

2. Hogy érdemlettük ezt tőled, / Hogy miér-
tünk ezt felvetted, / Hogy szent tested vereséget, /
Ennyi sérelmet szenvedett?

3. Ki vagy tiszta ártatlanság, / Káromlónak
mond a világ, / De te mégis csak vesztegelsz, / Ily
hamisságra nem felelsz.

4. Mivel Isten egy Fiának, / Mondod magad
Messiásnak, / Azért mondnak káromlónak, / És nem
hisznek téged annak.

5. Háládatlan vak zsidóság! / Így bánsz véle,
ki igazság, / Merő szentség, ártatlanság, / Tiszta,
fényes világosság.

6. Idvez légy hát, egy Jézusunk, / Mi megváltó
Úr Krisztusunk, / Mi orvosunk, fő doktorunk, / Sza-
badító nagy Királyunk!

Krisz-tus, ár - tat-lan Bá - rány,
Szen-ved - vén ér-tünk né - mán

Ki ke - reszt-fán ál-doz - tat - tál,
Nagy gya - lá - zat - ra ju - tot - tál.

Fel - vet - ted min - den bü - nünk,

Nem kell már el - csüg - ged - nünk.

Ir - gal-mazz né-künk, Ó Jé - zus.

2. Krisztus ártatlan Bárány, / Ki keresztfán
áldoztattál, ∴: Szenvedvén értünk némán / Nagy
gyalázatra jutottál. / Felvetted minden bűnünk, /
Nem kell már elcsüggednünk, / Irgalmazz nekünk, /
Ó Jézus.

3. Krisztus, ártatlan Bárány, / Ki keresztfán
áldoztattál, ∴: Szenvedvén értünk némán / Nagy
gyalázatra jutottál. / Felvetted minden bűnünk, /
Nem kell már elcsüggednünk, / Add békességed, /
Ó Jézus.

Úr Jé - zu - sunk a

ke - reszt - fán Ő tes - té - ben ki -

noz - tat - ván Nagy ke - se - rű fáj -

dal - - mat Hogy szen - ve - dett, ím

hét szó - ka^t Szólt, je - gyezd me - ga - zo - kat:

2. Mond elsőben nagy édesen / Ő szent Atyjá -
nak mennyekben / Épségéből szívének: / Atyám,
bocsásd meg nékiek, / Nem tudják, hogy mit tesznek.

3. Nézd másodszer a kegyelmet, / Kit Jézus a
tolvajjal tett, / Így szólván irgalmában: / Ma bizony
Paradicsomban / Velem lész országomban.

4. Majd harmadszor nagy szükségét / Meggon -
dold ily szép beszédét: / Ez, asszony, a te fiad, /
Ím, János, fogadd anyádat, / És gondját felvállaljad.

5. Így szólt negvedszer ártatlan: / Mindunta -
lan szomjúhozom. / Emberek idvességét / Hogy kí -
vánom, szegek sebét / Testem hordja bélyegét.

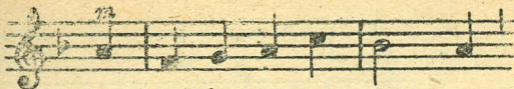
2. Megostoroznak, reád törnek gúnyyal, / Megkoronáznak töviskoszorúval, / És mikor végül keresztfára vontak, / Mérget nyujtottak.

3. Mily oka légyen ilyen büntetésnek? / Én nagy sok bűnöm az oka mind ennek. / Ezt, Uram, én, én, csak én érdemltem. / Mert én vétkeztem.

4. Mely csodaság ez, nézzed e büntetést: / Szenved a pásztor a juhokért verést, / Ím, az Úr vállal adót a szolgákért / És mindnyájunkért.

5. Az Igaz és Szent ártatlanul meghal, / A bűnös él, bár rakva gonosszággal, / A bűnös ember a halált érdemli, / Isten szenved:

18

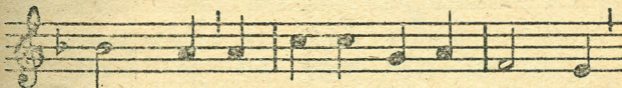
Vi : lág, im itt néz - he - ted,

A ke-reszt-fán é - le - ted Mint

megy a ha-lál - ba. Di - cső-ség fe - je -

del - mét Lásd, mint hor - doz - za ter - hét,

Tűr, szen-ved, me-rül - vén iai - ba.

2. Jövel, nézd látó szemmel: / A teste számos sebbel / Borítva mint hervad. / Az ő drága szívéből, / A kínok mélységéből / Mely sok gyötrő fohász fakad.

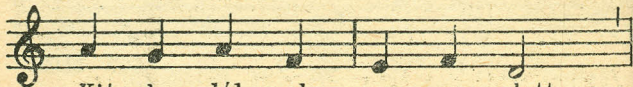
3. Idvezítöm, ki vert meg, / Hogy fájdalmában reszket / Szent tested a kintól? / Lám, semmi bűnt nem tettél, / Mint mi, te nem vétettél, / Ment vagy minden álnokságtól.

4. Én, én, sok bűneimmel / És számtalan vét-kemmel / Szereztem ezt néked; / Ezt mind ezek okozták, / Sok kínod sokasítják, / És tenger sok gyötrelmedet.

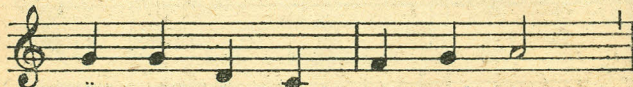
19

Krisz - tus fel - tá - ma - dott,
Ha ő fel nem tá - mad,

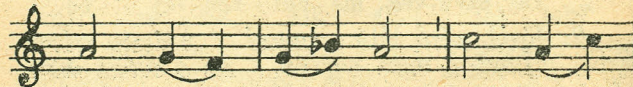
Kit ha - lál el - ra - ga - dott.
Az é - let meg nem ma - rad.

Ör - ven - dez - zünk, vi - gad - junk,
De im - már, hogy fel - tá - madt,

Krisz-tus a mi vi-ga-szunk. Kir-je-lei szon.
Áld-juk é-gi A-tyán-kat. Kir-je-lei szon.

Al le lu - - ja, al le . . .

lu - ja, al - le - lu - ja.

Ör-ven-dez-zünk, vi-gad-junk, Krisz-tus a mi

20

2. Az első atyánkban / Mind bűnbe esénk, /
Az Istennek jókedvéből / Legott el-kiesénk.

3. De a Krisztus Jézus / Kedvébe ejte, / Em-
berré lőn és a bűnnek / Legott véget vete.

4. Mind e világ terhét / Vállára vevé, / A
hatalmas Atyaistent / Értünk megköveté.

5. Örögnök hatalma / Vala mirajtunk, / Mert
mind az első emberrel / Az almából ettünk.

6. Mind az alma miatt / Fogunk megvásék, /
Reánk szálla a nagy bűnért / Minden keserűség.

7. Támadjunk fel testben / Azért a bűnből, /
Melyért mi kirekesztetünk / A nagy dicsőségből.

8. Vegyük nagy jó kedvvel / Krisztus jóvol-
tát, / Atyaisten előtt való / Kedves áldozatját.

9. Dicsőség Istennek / Magas mennyekben, /
Atya, Fiú, Szentléleknek, / Mindörökké, ámen.

Krisz - tus a - da - ték ha - lál - ra
De is - mét már fel - tá - ma - da

A mi sok bü - ne - in - kért,
Mi i - ga - zu - lá - sun - kért.

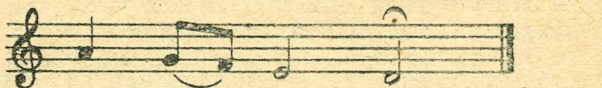
E - zen mi is ö - rül - jünk És

csak egy Is - tent dí - csér - jünk, És

mond - jünk al - le - lú - - - ját.

Al - le - lú - ja.

2. Emberek közül a halált / Senki meg nem győzhette, ∴ Mert a törvény csak bűnt kiált S mindnyájunkat sebhédte. / Ettől halál származott,

Mirajtunk elhatalmazott, / És tart minket fogságban. / Alleluja.

3. Jézus, Istennek szent Fia, / Ki e világra jöve, :/: Mikor érettünk meghala, / Bűneinket elvette. / Ezzel halál fullánkját / És minden ő birodalmát / Elpusztítá s elrontá. / Alleluja.

4. Ez csudálatos had vala / Halál és élet között: :/: Az életnek diadalma / Minden halált meggyőzött. / A Szentírás megmondta: / A halált a halál fojtja, / Mi lett nagy csúfságára. / Alleluja.

5. Ez ama húsvéti Bárány, / Melyet parancsolt Isten. :/: Elkészült kereszt oltárán / Szeretnek tüzeiben. / Ennek vére sebünket / Behinti és megtart minket: / Nem bánthat az öldöklő. / Alleluja.

6. Üljük hát e nagy ünnepet / Szívbeli szent örömmel, :/: Melyre az Úr virraszt minket, / Vidítván kegyelmével. / Mint nap ragyog szívünkben És részt ad nagy örömében: / Elmúlt bűnünk homálya. / Alleluja.

7. Im esszük már a húsvétnak / Kovásztalan kenyerét. :/: Nem rontjuk el ó kovással / A kegyelem örömét. / Krisztus a mi életünk, / És csak azzal él mi lelkünk, Nem élhet hitünk másból. / Alleluja.

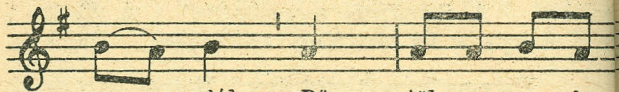
22

Jé - zus Krisz-tus, mi Meg-vál-tónk,

Ha-lál - tól meg-men-tónk, Ki fel - tá -

ma - dál, Bűn - től meg - sza - ba -

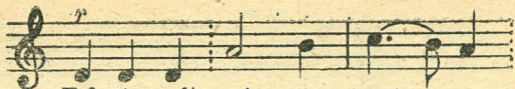
di - tál, Ir-gal-mazz mi - né-künk.

2. Ártatlan szenvedéssel / Atyád engeszteléd,
/ Engedelmeddel / Néünk kegyelmet nyertél.
Irgalmazz minékünk.

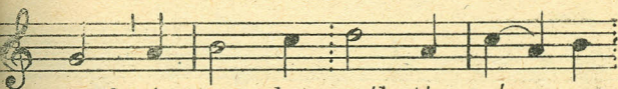
3. Élet, halál, bűn és ördög / Hatalmadban vannak.
/ Megszabadítod / A hozzád járulókat.
Irgalmazz minékünk.

23

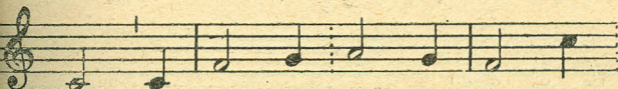
Fel-vir-radt szép di - cső na -

punk, A - me - lyen mál - tán ví - ga -

dunk, Ma Krisz - tus győ - ze - del - met

vett, Le - ver - te már az ör - dö -

göt. Al - le - lu - ja.

2. A régi kígyó, bűn, halál / Az ördög többé
nem áll. / Meggyőzte Jézus Krisztus mind, /
Ki most feltámadt s él megint. / Alleluja.

3. Halál kiadta prédáját, / Mert Krisztus
rontá fulánkját. / Halála ím halálnak lett. / Halála
s győzedelmet vett. / Alleluja.

4. A nap, a föld s a nagy világ, / Mi volt bú
és szomorúság, / Mind örvend, hogy a bűn ura /
Ma hullott végső romlásra. / Alleluja.

5. Azért mi mind vígadozunk, / És szívből
allelujázunk. / Ó Jézus, téged dicsérünk, / Ki fel-
támadtál érettünk. / Alleluja.

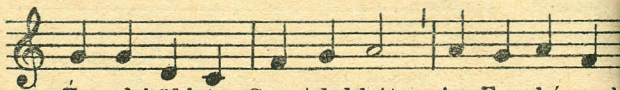
24

Krisz - tus im fel - mé - ne

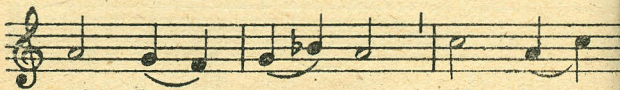
Ma - gas - sá - gos meny - nyek - be

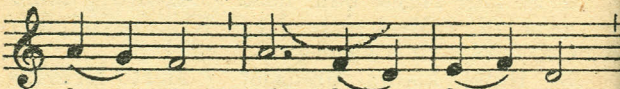
És el - küld - te Szent - lel - két, Az Egy - ház - nak

vé - dő - jét. Al - le - lu - - - ja.

Al - le - - lu - - - ja, al - le - -

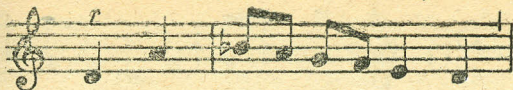
lu - - ja, al - - le - - lu - - - ja.

Ör - ven - dez - zünk, vi - gad - junk, Krisz - tus a mi

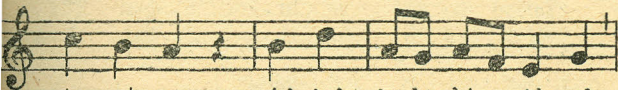
25

Jö - vel Szent-lé-lek Úr-is - -ten,

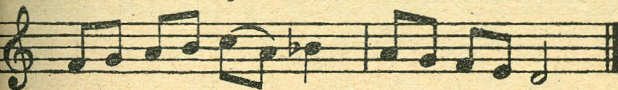
Lel-künk-nek vi-gas-sá - ga, Szi-vünknek bá-

tor-sá - ga, Ad-jad min-dén hí-ve-id-nek

Te szent a - ján - dé - ko - dat.

Jö-vel vi-gasz-ta - ló Szentlé-lek Is-ten.

2. Jövel megnyomorodtaknak / Nemes vigasztalója, / Árváknak édes Atyja, / Töltsd be siralmas szívünket / Lelki nagy sok örömmel. / Jövel mi lelünknek édes vendége.

3. Távoztassad el szívünknek / Setét hitetlenségét, / Világosíts meg minket, / Hogy az Isten szent géjét / Hallhassuk és érthessük. / Jövel és taníts meg az igaz hitre.

4. Jövel, gerjeszd fel szívünkben / Szent szerelmednek tüztét, / Rontsd el a gyűlölséget, / Hogy mi egyesek lehessünk / Isteni szerelmedben. / Jövel mi lelünknek nagy-vígassága.

26

Jö - vel Szent - lé - lek Úr - is - ten ,
 Meny - nye - i szent a - ján - dék - kal,

Töltsd be szi - ve - in - ket é - pen
 Szív - bé - li szent buz - gó - ság - gal,

Mely - nek szent - sé - ges e - re - je

Sok nyel - vet e - gye - ző hit - re

Egy - be - gyűj - te sok né - pe - ket,

Kik mond - ván így é - ne - kel - je - nek:

Al - le - lú - ja, Al - le - lú - ja.

2. Te szentségnek új világa, / Ígédnek vezérli
 útjára, :/: Taníts téged megismernünk, / Istent
 Atyánknak neveznünk. / Őrizz hamis tudomány-
 tól, / Hogy mi ne tanuljunk mástól, / És ne legyen
 már több senki, / Csak a Krisztus, kiből kell bízni, /
 Alleluja, alleluja.

Csel. 2, 1—4.

27

A pün-kösd-nek je - les nap-ján

Szent - lé - lek Is - ten kül - de - ték,

E - rő - si - te - ni szí - ve - ket

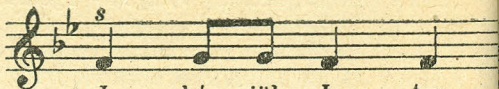
Az a - pos - to - lok - nak.

2. Akit Krisztus ígért vala / Akkor a tanítványok-
 nak, / Mennyországba mikor méne / Mindenek láttára.

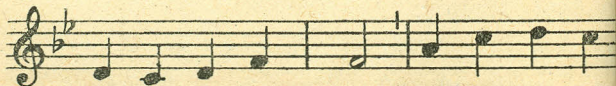
3. Tüzes nyelveknek szólása, / Úgy, mint szeleknek
 zúgása / Leszálla az ő fejekre / Nagy hirtelenséggel.

4. Örülünk azért öneki / Mondván szép ékes
 éneket, / Felmagasztalván ő nevét / Örökkön örökké.

28

Jer, kér - jük Is - ten

ál - dott Szent-lel - két Leg - főbb-ké - pen

az i - gaz hi - tért. Hogy, ha jön a

vég - ó - ra, mel-lénk áll - jon, Ha - za -

té - rés - re ké - szen ta - lál - jon,

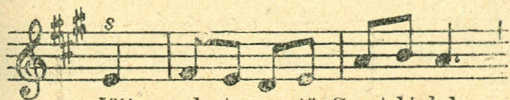
Kir - je - lei szon.

2. Jer, világosság, ragyogj fel nekünk, / Hogy csak Krisztus légyen mesterünk, / El ne hagyjuk őt, mi hű megváltónkat, / Aki népének örökséget ad. / Kirjeleison.

3. Ó szeretet, áraszd ránk meleged, / Hadd kóstoljuk édességedet; / Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk, / Egyességben és békében éljünk. / Kirjeleison.

4. Inségeinkben fő vígasztalónk, / Halál ellen
i bátorítónk, / Össze ne hagyj esnünk, ha ellen-
günk / Reánk jő s romlást készít már nekünk. /
irjeleiszon.

29

Jőjj el, te-rem-tő Szent-lé-lek,

És hí - ve - id - del légy ve - lük,

Szent ke - gyel-med-del hogy szi - vük

Meg - ú - jul - jon s tel - je - sed-jék.

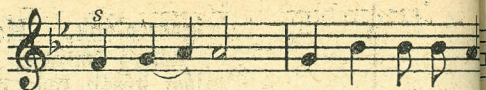
2. Vígasztalónak mondanak / És Isten aján-
ékának, / Avagy hét ajándékának, / Az Úr jobb
eze ujjának.

3. És mondnak élő kútfőnek, / Majd tűznek,
lki kenetnek, / Az Atya ígéretének / És az igaz
eretetnek.

4. Te adj világot elménkbe, / Önts szeretetet
ívünkbe, / Erősíts minket hitünkben / És nagy
ötlenségünkben.

5. Adj nekünk teljes örömet. / Idvességhezó
egyelmet, / Ronts gyűlölséget, félelmet, / És adj
öztünk egyességet.

30

Ki - ri - e, ö - rök Is-te-ni

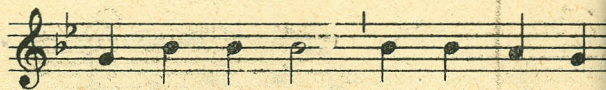
A - tyánk, nagy gon-dod van mi-re - ánk;

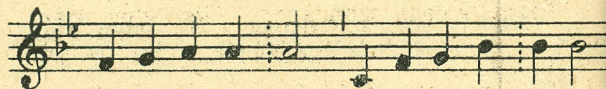
min-dent te-rem-tő, min-dent fenn-tar-tó:

e - le - - i - szon! Krisz - tus,

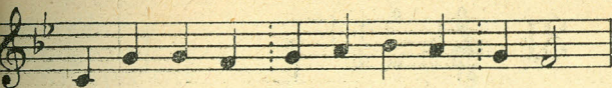
vi - gasz - ta - lónk, min - den bű - nünk

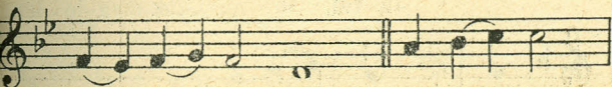
ből fel - ol - do - zónk, Is-ten-nek szent Fi - a!

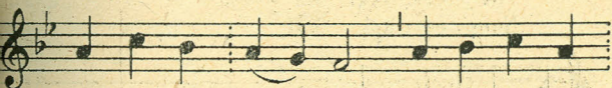
Te vagy köz - ben-já - rónk az Úr e - lőtt,

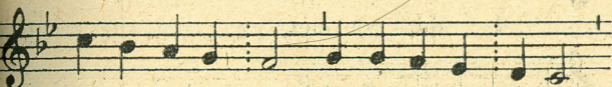
Hoz-zád ki - ál - tunk, szív-ből köny-nye - zők:

e - le i - szon! Ki - ri - e,

Szent-lé - lek Is - ten: e - rő - sít meg

min-ket a hit - ben, hogy ha itt lesz a vég,

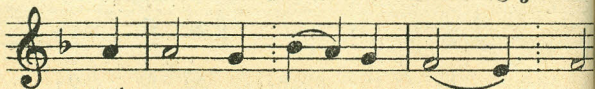
köny-nyen hagy-juk el sí - ral - munk

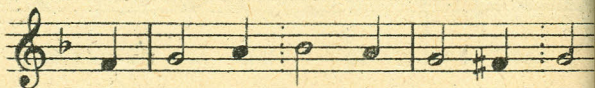
he - lyét: e - le - i - szon!

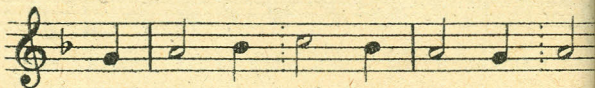
Az ég és föld U - rá - nak fen
Jó - vol - ta né - künk meg - je - len

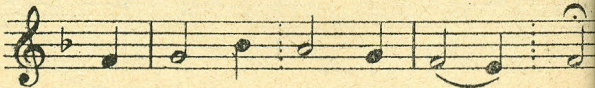
Dí - csé - ret, há - la lé - - gyen
Nem ér - het kár és szé - - gyen

Ő áld - va néz ránk Jé - zu - sért

A harc, a vész im vé - get ért,

Le - szállt kö - zénk a bé - - ke.

2. A hálaének néked szól, / Felséges Aty isten. :/: Te mindent jól kormányozol, / Erődügátja nincsen. / Csak szólsz egy szót és úgy leszen S mi vígan áldunk szüntelen, / Amért te ilyen U vagy.

3. Mint Isten áldott szent Fiát, / Úgy hívun Jézus, téged, :/: Eltévedettek pásztorát. Miértün hullott véred. / Ó Bárány Jézus, Megváltónk, / mélyből halld a hívó szót, / És légy kegyelm nekünk.

4. Szentlélek Isten, legfőbb jó, / Ha bűn és sátán támad, :/: Te véd meg, ó Vigasztaló. / A véren szerzett nyáját. / Ne engedd veszni azt, kiért / A Krisztus ontott drága vért. / Mi benne bízunk bátran.

32

Hi - szünk mindegy Is - ten - ben,

Ke - gyel - mes te - rem - tők - ben,

Min - den - ha - tó A - tyá - ban

És e - gyet - len egy Fi - á - ban.

2. Ki értünk bűnösökért / És mi ídvességün - kért / Leszálla mennyországból, / Születék Szűz Máriától.

3. Ottan elárultaték, / Szörnyen ostromoztaték, / Tövissel koronázák, / És kereszthalálra adák.

4. A keresztfán meghala, / Tétetett koporsóba, / Harmadnap feltáma, / Bűnös lelkeket megváltá.

5. Mennyországba felméne, / Az örök dicső - ségre, / Onnét az ítéletre / Hatalmasan jó e földre.

6. Hiszünk a Szentlélekben, / Szentek közössé - gében, / Hisszük bűn bocsánatját, / Krisztus érdeme jutalmát.

33 *d* Sanctus

Szent vagy A - tya - úr - is - ten!

Szent vagy Fi - ú - is - ten! Szent

vagy Szentlé - lek Úr - is - ten! Te vagy a

se - re - gek U - ra Ég s föld tel - ve

di - cső - sé - ged - del. Ho - zsán - na a

Benedictus

ma - gas - ság - ban! Ál - dott le - gyen a -

ki jő Az Úr szent ne - vé - ben .

Ho - zsán - na

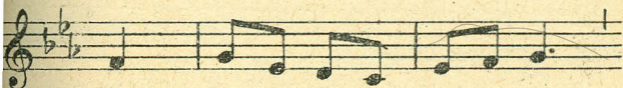
34

Ó Úr-is-ten, te-kints hoz-zánk,
És kö-nyö-rülj te né-pe-den,

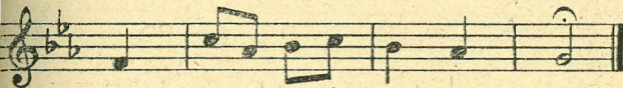
A ma-gas menny-ből nézz mi-ránk
Sok bü-nös ke-resz-tyé-ni-den;

Mert el-fogy-tak a te-szen-tid,

Már nincs e föl-dön i-gaz hit

Az em-be-rek fi-a-i közt.

2. Nem hisznek te szent ígédnek, / Csak hazugság kell kedvöknek: / Amit talált az ő fejek, / Im, téged azzal tisztelnek. / Mind hamisság az ő dolgok, / És hazugság találmányok; / Nem kedvések néked azok.

3. Te vagy Úristen oltalmok, / Hatalmas, kegyes gyámolok :/: A te hű tanítóidnak, / Szólódben plántálóidnak. / Te vagy őrzője népednek, / Erős oltalma híveknek / És pajzsa te szent ígédnek.

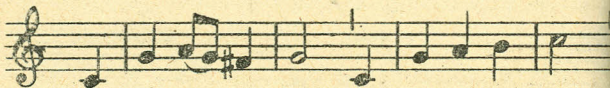
35

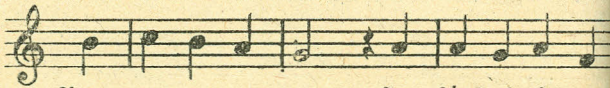
E - rős vár a mi. Is - te - nünk.
Ha ő ve - lünk, ki el - le - nünk?

Jó fegy - ve - rünk és paj - zsunk,
Az Úr a mi. ol - tal - munk.

Az ős el - len - ség Most is ül - döz még,

Nagy a se - re - ge, Csa - lárd - ság fegyve -

re, Nincs i - lyen több a föl - dőn.

2. Magunk ereje mit sem ér, / Mi csakhamar elesünk; ∴ De küzd értünk a hős vezér, / Kit Isten rendelt nekünk. / Kérdezed; ki az? / Jézus Krisztus az, / Isten szent Fia, / Az ég és föld Ura, / A diadal az övé.

3. E világ minden ördöge, / Ha elnyelni akarna, ∴ Minket meg nem rémítene, / Mirajtunk nincs hatalma. / E világ ura / Gyúljon bosszúra: / Nincs ereje már, / Reá ítélet vár, / Az íge porba dönti.

4. Az íge köszálként megáll, / Megszégyenül, ki bántja ; /: Az Úr táborba hozzánk száll, / Szentlelkét ránk bocsátja. / Kincset, életet, / Hitvest, gyermeket: / Mind elvehetik, / Mit ér az önekik! / Mienk a menny örökre.

36

Tarts meg, U-runk, szent í - géd - ben!

Végy e - rőt el - len - sé - gin - ken,

Kik szent Fi - a - dat tá - mad - ják,

Hogy szé - ked - ről le - ta - szít - sák.

2. Krisztus, ki urak Ura vagy, / Láttassad meg hatalmadat! / Oltalmazd árva népedet, / Hogy dícsérhessen tégedet.

3. Ó vigasztaló Szentlélek, / Adj népednek egyértelmet! / Állj mellénk a végső órán. / Vigy életre halál után.

37

Kö - nyő-rül-jön az Úr raj - tunk,
Or - cá - ja fényl-jék mi - raj - tunk

Ő áld - jon meg ben - nün - - ket,
És ad - jon üd - vös - sé - - get,

Hogy meg - is - mer - jük mun - ká - ját,

Mind a - mi né - ki drá - ga,

És Jé - zus Krisz - tus ha - tal - mát

A po - gány - ság vi - lá - ga

Meg - tér - vén el - fo - gad - - ja.

2. Dícsérnek téged a népek, / Isten, dícsérnek
téged. :/: Örvendeznek a nemzetek / S éneket zeng-
nek néked. / Hogy igazságos bíró vagy, / Bűn győ-
zelmét nem tűröd. / Igéd ereje olyan nagy, / Néped
vele megőrzöd, / Az igaz utat közlöd.

3. Zengje Isten dícséretét / Népünk jót csele-
kedvén; :/: A föld megadja gyümölcsét, / Szent ígéd
termi bőven. / Áldjon minket Atya s Fiú / És a
Szentlélek Isten, / Diesőségben nagy hatalmú; /
Szent nevét félje minden, / És szívből mondja:
Ámen.

A 124. zsoltár nyomán.

Ha Is-ten nem vol-na ve-lünk,
A - mi-kor bős el-len-sé-günk

Hogy min-ket meg-se-gít-sen,
Ránk tá-mad nagy dü-hö-sen,

Ha ő Si-on-nak ol-tal-ma

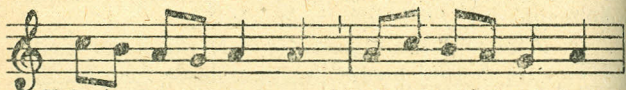
És e-rős-sé-ge nem vol-na,

El-vesz-nénk egy-től e-gyen.

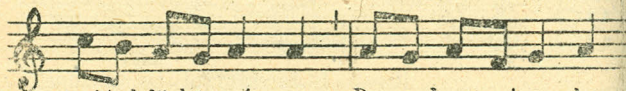
Sem-mit ne bán - kó - d - jál,

Krisz-tus szent se - re - ge, Mert nem árt-hat né - ked

senki gyű-löl - sé - ge, No-ha e vi-lág-nak

raj-tad dü-hös-sé - ge, De nem hagy-szé-gyen-ben

Krisz - tus ő fel - sé - ge.

2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy, /
Az Atyaistennél bizony te kedves vagy, / Ő szent
Fia által már te is fia vagy, / Minden dicsőségben
higgyed, hogy részes vagy.

3. Akármint halásszon az ördög utánad, / Az
ő tagjaiban dühösködjék rajtad, / Mind törrel, fegy-
verrel siessen utánad, / Ha Krisztusban bízol, hig-
gyed, az sem árthat.

4. Oltalmazza Krisztus az ő szent Egyházát. /
Miként a jó pásztor saját juhocskáját; / Valaki
hallgatja a Krisztus mondását. / Viseli mindenkor
szorgalmatos gondját.

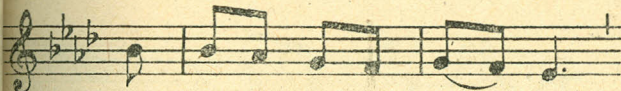
40

Ne csüg-gedj el, ki - csiny se-reg,

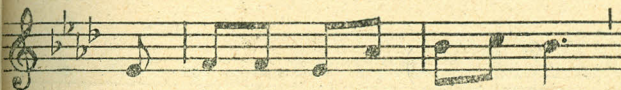
Ha rád zú-dul vad el - le - ned,

S vég - rom - lá - sod a - kar - - ná,

Bár el - pusz - ti - tá - sod - ra tör,

Gond és fé - le - lem mit gyö - tör,

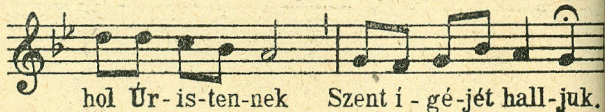
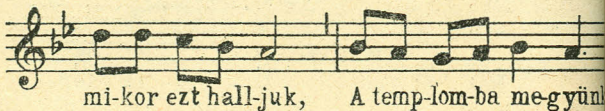
Dü - he már nem tart so - ká.

2. Krisztus a mi nagy vezérünk, / A harcban ő áll ki értünk, / Ellenségünk ő rontja. / Megsemmissíti csúfosan, / Hogy Egyháza fennmaradjon / És nevét magasztalja.

3. Bízzál, ügyed az Istené, / Népét ő el nem ejtené, / Hagyd rá a bosszú dolgát. / Gedeonját adja melléd / Kit jól ismer, az majd megvéd / Téged s evangéliumát

4. Él az Úr, áll ígérete, / Ördög s világ minde
esele / Megszégyenül mirajtunk. / Isten velünk s m
övele, / Nagy az Istennek ereje, / Győzelmet ke
aratnunk.

5. Ámen, ezt add, Krisztus Urunk, / Ki vag
pártfogónk, oltalmunk, / Áldott neved segítsen.
Mi pedig mind, a te néped, / Zengjünk háladó éne
ket / S örömmel mondjuk: Ámen.

2. Megáll a lábunk, örök Úristen, / A te temp
lomodban, és tiszta szívvel / Dícsérünk mi téged.

3. Áldd meg, Úristen, a te népedet, / Kik té
ged szeretnek, tartsd meg közöttünk / A gyüleke
zetet.

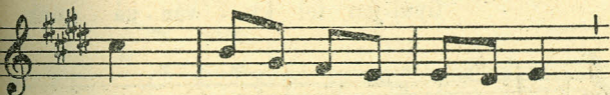
4. Légyen békeesség, felséges Isten, / Anyaszent
egyházban, oltalmazz minket / Minden háborunk
ban.

5. Dícséret néked Atyaúrsten, / A te szent
Fiaddal és Szentlélekkel, / Mi vígasztalónkkal.

42

Úr Jé-zus Krisz-tus, jőjj hoz-zánk,

Szent - lel - ke-det á - raszd ki ránk,

Hogy ke-gyel - mé-vol se - gít - sen

És i - gaz ú - ton ve - zes - sen.

2. Nyisd meg ajkunk háladásra, / Tárd fel szívünk buzgóságra, / És értelmünket, hitünket / Te őrizzed, erősítsed.

3. Míg éneklünk a mennyekben / Szent, szent, hatalmas az Isten, / És színről színre láthatunk / S nagy fényességben vígadunk.

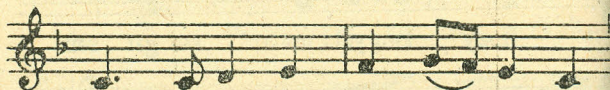
4. Légyen dicsőség Istennek, / Atya, Fiú, Szentléleknek, / Az áldott Szentháromságnak / A hívek áldást mondjanak.

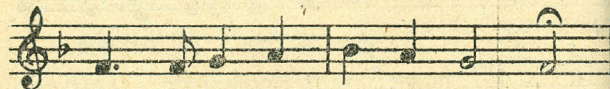
Ke-gyes Jé-zus, itt va-gyunk
Gyúl-jon fel ki-ván-sá-gunk

Szent í-géd - nek hal - lá - sa - ra,
Meny-nye-i szent tu - do - mány - ra,

Hogy a föld - től el - sza - kad - junk,

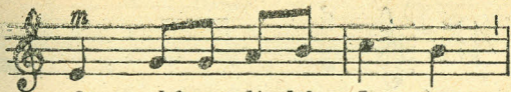

Csak te-hoz-zád vo-nat - tas - sunk.

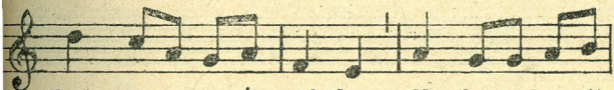
2. Elménket, értelmünket / Lelki vakság ta-
karta be, ∴ De Szentlelked szívünket / Tiszta fény-
nyel úgy töltse be, / Hogy csak jót gondoljunk
szóljunk, / Mert csak téled kell azt várnunk.

3. Dicsőségnek napfénye, / Istentől jött vilá-
gosság, ∴ Indítsd lelkünk készsége, / Nyisd meg
fülünk, szívünk és száink; / Éneklésünk, esdeklé-
sünk, / Jézus Krisztus, halld meg, kérünk.

44

Jö vel, Szent-lé - lek Is - ten,

Tarts meg min ket í - géd - ben, Ne le-gyünk se-tét-

ség - ben, Ma - rad-junk i - gaz hit - ben.

2. Szenteld meg mi szívünket, / Világosítsd elménket, / Hogy érthessük ígédet, / Mi édes mes-terünket.

3. Adj isteni félelmet / És bizonyos értelmet, / Igéddelel taníts minket, / Gerjessz fel mi szívünket.

4. Vigasztald meg elménket, / Mindenben segíts minket, / Öregbítsed hitünket, / Távoztassad bűnün-ke-
ket.

5. Hogy téged az Atyával / És az ő szent Fiá-
al / Dícsérhessünk mindnyájan / A fényes menny-
országban.

Hall - gass meg mln - ket,

nagy Úr - is - ten, E mos - ta - ni

nagy szükségünkben, És te - kints megminket

mi é - le - tünk - ben, Hogy ne esünk e földön

hi - tet - len - ség - be, Ör - dög ke - zé - be.

2. Mert csak te vagy a világosság, / Életünkben te vagy igazság, / Mi sötét szívünkben nagy világosság, / És szomorú lelkünkben te vagy vígaság, / Örök boldogság.

3. Adj Szentlelket a tanítóknak, / Egyetemenben a hallgatóknak, / Hogy mind engedhessün akaratomnak, / Dicséretet mondhassunk a te Fiának, / Jézus Krisztusnak.

4. Hála néked, mennybéli Isten, / Ki vígasztalsz minket éltünkben, / És el nem hagysz minket nagy szükségünkben, / Erősítesz inkább minket igaz hitben, / Ígéretedben.

46

Ad - junk há - lát mind - nyá - jan

AZ A - tya - úr - is - ten - nek,

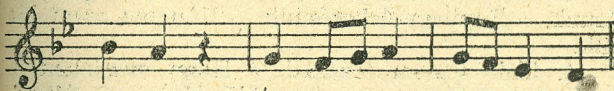
És mondjunk dí - csé - re - tet Mi te - rem -

tő Is - te - nünk - nek, Ki egy - be -

gyű - lött most min - ket, Hogy ün - ne - pet szen -

tel - jünk És szent i - gé - jé - vel él - jünk.

2. Kegyelmes Atyaisten, / Te vagy Úr minde-
 nekben, / Ki megjelentéd magad / Szent ígédben
 itt e földön, / És sok csodatételidben, / A te áldott
 Fiadban, / Mi kegyes Idvezítőnkben.

3. Légy kegyelmes minékünk / A te áldott
 Fiadért, / Az Úr Jézus Krisztusért, / Mi szentséges
 megváltónkért, / És ne állj bosszút mirajtunk / A
 nagy hitetlenségért, / Fertelmes sok bűneinkért.

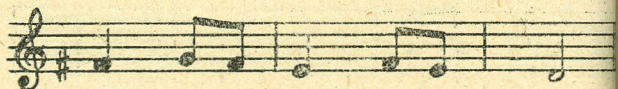
Mond - ja - tok dí - csé - re - tet,

Ke - resz - tyé - nek, az Úr - is - ten - nek,

Szent - sé - ges tisz - te - le - tet

Ad - ja - tok szent ne - vé - nek

2. Örvendjünk mind öneki / Isteni, hívő buzgósággal, / Mert közöttünk lakozik / Az Anyaszentegyházban.

3. Tégedet illet, Uram, / Tiszteletünk és háladásunk, / Egybegyülekezésünk, / Ünnepet szentelésünk.

4. Hála legyen tenéked, / Hogy megjelentéd temagadat, / Hogy megértettük, Uram, / Éltető szándékodat.

5. Dícséret és dicsőség / Légyen néked a magasságban, / Dícséret és dicsőség / Az Anyaszentegyházban.

48 *d Nők és gyermekek*

Is - ten - nek Bá - rá - nya,

ki bü - nün - ket el - ve - szed, Ir - gal - mazz né - künk!

Férfiak

Is - ten - nek Bá - rá - nya, ki bü - nün - ket

el - ve - szed, Ir - gal - mazz né - künk!

Egész gyülekezet

Is - ten - nek Bá - rá - nya, ki bü - nün - ket

el - ve - szed, Add ránk bé - kes - sé - ged!

Á - - - men, á - - - men,

49

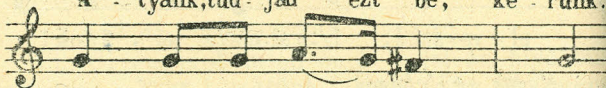
Ál - das - sék Is - ten,
Szent tes - tét, vé - rét

zeng - jünk di - cső - sé - - - get,
nyúj - tot - ta mi - né - - - künk,

Mert ő ma - ga táp - lált min - ket:
A - tyánk, tud - jad ezt be, ké - rünk.

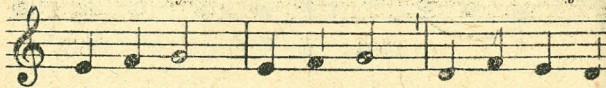
Ki - ri - e - le - i - - - szon.

U - runk, te szent és drá - ga tes - ted,

A - me - lyet szült Má - ri - a, a - - - nyád,

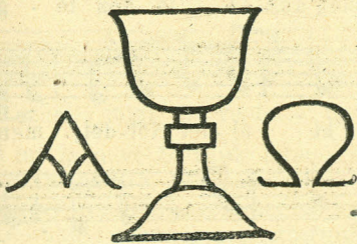
És drá - ga, szent vé - red Ment - sen ba - jon,

vé - szen át. Ki - ri - e - le - i - - szon.

2. Szentséges teste érettünk adatott, / Halála életet hozott. :/: Égőbb szerelmet nem kínálhat nekünk, / Erről mostan emlékezzünk. / Kirieleiszon. / Urunk, te megváltó szerelmed / Erre téged így kény-szerített, / Megváltó szent véred / Érettünk megfizetett. / Kirieleiszon.

3. Adjon az Isten minékünk kegyelmet, / Él-hessünk igaz életet. :/: Nagy szeretetben, testvéri hűségben / — Ne vétsünk az étel ellen. / Kirielei-szon. / Urunk, Lelked már el ne hagyjon, / Nékünk igaz mértéket adjon, / Keresztyén szent néped / Hadd lásson egyességet. / Kirieleiszon.

50

Ké - szítsd ma - gad, ked - ves lé - lek,
Jö - vel de - rült napvi - lát - ra,

Hagyj el bűnt és ső - tét - sé - get.
Kelj fel lel - ki méltó - ság - ra:

Jé - zus, a te üd - vös - sé - ged

Hív meg asz - ta - lá - hoz té - ged

Ő, ki él - tet föl - det, meny - nyet,

Ó - hajt szál - lást ven - ni ben - ned.

2. Ó, mint jegyes, mit se késve / Fuss a vőle -
gény elébe. :/: Zörget ajtód előtt állva. / Szíved
megnyitását várja. / Tárd ki, itt a boldog óra! /
Hullj a lába elé, szólva: / Jézus, magamhoz ölellek, /
Szívem soha el nem enged.

3. Ó, mint éhezi, kívánja, / Jézus, emberek barátja, :/: Lelkem a te vacsorádat! / Hányszor könnyezve kívánlak! / Éltető italra vágyom, / És úgy éget szomjúságom, / Míg e borban és kenyérben / Krisztus eggyé nem lesz vélem.

4. Szívem szent gyönyörűségben / Mégis megrendül most mélyen, :/: Mert e titkot meg nem fejtí, / Fel nem éri soha senki. / És ez int, hogy vacsorádban / Nagy hatalmad jelét lássam. / Hol van ember, ki megmérhet, / Mindenható Isten, téged?

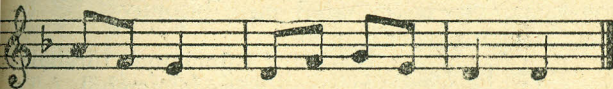
51

Min - den - ha - tó Úr - is - ten,

mi bű-nös em - be - rek Gyó-nást és val -

lást te - szünk, mint tö - re - del - me - sek.

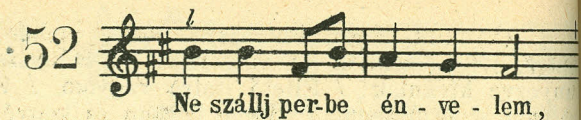
2. Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen, / Mint teremtő, megváltó, megszentelőnk ellen.

3. Életünknek rendiben igen megbántottunk, / Mi nagy sok bűnèinkkel téged bosszantottunk.

4. Mint tengernek fòvénye megszámlálhatatlan, / Azonképen mi bűnünk nálunk tudhatatlan.

5. Ne nézd mi bűneinket és gonoszságinkat, / De tekintsd kegyelmesen irgalmasságodat.

6. Hisszük, hogy meghallgattál mi könyörgésünkben, / Azért lelki örömmel mi ezt mondjuk: Amen.

2. Néked bűnöm megvallom, / Mert én azzá tartozom, / Te bocsáthatod meg, bizonyjal jól tudom, / Segítségedet várom.

3. Az ördögnek kezéből, / Bűneimnek töréből, / Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből, / Te kints reám az égből.

4. Szent Fiad haláláért, / Keserves nagy kínjáért, / Áldott szent yérének el-kifolyásáért, / Kegyelmezz meg mindezért.

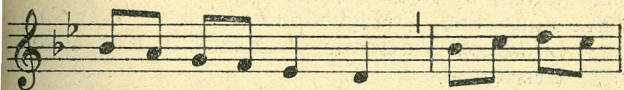
5. Az ő tisztaságáért, / És ártatlanságáért, / Szent kezem való sebeknek helyéért, / Töviskoronájáért:

6. Áldott Szentlelked, / Kérlek, tőlem el ne vedd, / Sőt újítsd meg bennem, hogy dícsérjem neved, / Szolgálhassak teneked.

53

El - té - ved - tem, mint juh,

El - té - ved - tem, mint juh, Jaj, mert va-gyok

bü - nös juh; De kér - lek, Is - te - nem,

Meny - nye - i ö - rö - mem, Ne hagyj bün - ben

el - vesz - nem; Lám, mondád, hogy jöt - tél

Iz - ra - el há - zá - ból Csak el - veszett ju - ho - kért.

2. Én is, Uram, vagyok, / Én is, Uram, vagyok /
 E nyáj közül való juh, / Kit csak te téríthetsz, /
 Büntől üresíthetsz, / Életre is te vihetsz. / Kérlek
 azért hitből, / Töredelmes szívből, / Uram, légy
 segítségül.

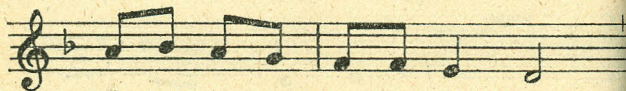
3. Ím, előtted állok, / Ím előtted állok, / Ajtód
 előtt zörgetek, / Jóllehet bűnökkel, / Sok cselekedet-

tel, / Titkon s nyilvánvalókkal, / Bűnös testem bántott,
 / Haragra indított, / Bosszúállásra hajtott.

4. Mindazáltal kérlek, / Mindazáltal kérlek,
 Sok bűneim ne nézzed, / Hanem mint tolvajnak,
 Péter apostolnak / Megbocsátál azoknak, / Így nékem,
 bűnösnek, / Hasonló vétkesnek / Kegyelmezz meg,
 Krisztusom.

Gond-vi - se - lő é - des A - tyám,

Kér - lek, en - gem meg ne ú - tálj,

On - nét fő - lül vi - gyázz re - ám,

Mert e - zer bú, baj re - ám száll.

2. Édes teremtő jó Uram, / Ím lásd meg, mire jutottam.
 / Az ég alatt, a föld színén / Nincsen olyan árva, mint én.

3. Szegény fejem hozzád hajtom, / Minden dolgom reád hagyom,
 / Légy az én édes gyámolom, / Elöttem járó csillagom.

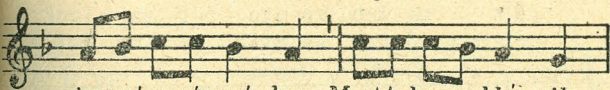
4. Igaz teremtő jó Atya, / Minden szegénynek támasza,
 / Nincs, akihez folyamodnám, / Kérlek, viselj gondot reám.

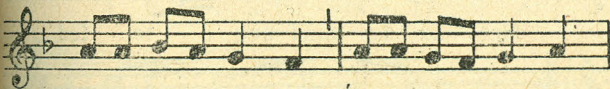
Ir - gal - mazz , Űr - is - ten ,

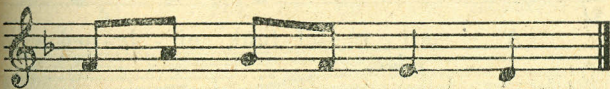
im - má - ron én - né - kem , Ir - gal - mazz , Űr - is - ten ,

im - má - ron én - né - kem , Mert te - ben - ned bí - zik ,

U - ram , az én lel - kem , És te - ben - ned nyugszik ,

U - ram , az én szí - vem .

2. Szárnyad alá vetem az én reménységem, /
Míg elmúlnak tőlem az én ellenségim, / És míg el-
távoznak tőlem én bűneim, / Csak tebenned léznek,
Uram, én örömem.

3. Velem, én szent Atyám, nagy sok jókat tet-
tél, / Mert énnékem mennyből őrizőt küldöttél, /
Én ellemségimtől engem megmentettél, / És az én
szívemben örömet szerzettél.

4. Kelj fel azért mostan, én nagy dicsőségem, /
Légy mindenben nékem most is segítségem, / Erőt-
lenségemben légy én erősségem, / Én veszedelmem-
ben légy oltalmam nékem.

56

Mély-ség-ből hoz-zád ki - ál - tunk
Nyisd meg a te fü-le - i - det.

Úr - is - ten, kö-nyö - rülj raj - tunk
Hall-gasd meg kö-nyör - gé - sün - ket

Mert ha te mind meg-i - te - led,

A - mit vé - tet - tünk el - le - ned,

Mind el - kár - ho - zunk e - lőt - ted.

2. Nagy a te irgalmasságod, / A bűnt te me-
bocsáthatod :/: Nincs nekünk semmi érdemünk,
Akármely jó is életünk, / Nincs, ki kérkedjék elő-
ted, / Mindnyájan félünk tégedet / És könyörgün-
csak tenéked.

3. Bízunk azért az Istenben / És ne a
érdemünkben; :/: Nyugodjék öböne lelkünk, /
legyen mi reménységünk. / Lám, nekünk nyilván-
ígéri, / Hogy akar oltalmunk lenni, / Csak hig-
gyünk azért önéki.

57

El-jött hoz-zánk id - ves-sé - günk,
A jó - ra nincs te - het-sé - günk,

Mely ke-gye - lem-ből á - rad,
E - rőnk hi - á - ba fá - rad.

A hit a Krisz - tus - ra te - kint,

Ki ö - rök ér - de - me sze - rint.

Lett köz - ben - já - ró ér - tünk.

2. A törvényben mit parancsolt / Az Isten, nem tarthattuk; ∴ Baj és harag miránk zúdult / Ezért, s azt nem állhattuk. / A test és vér nem engedett, / A lélek sírva epedett, / S mi vesztünkbe rohantunk.

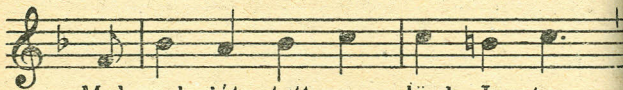
3. Ily tévelygés is támada: / A törvény úgy adaték, ∴ Hogy azt minden megtarthatja, / Amint parancsoltaték. / De az csak kényes tükörünk, / Hogy megmutassa sok vétünk, / Mely mibennünk lakozik.

Ör-vend-je - tek, ke-resz-tyé - nek,
Kik lé - lek-ben va-gyunk e - gyek.

És ö - röm-mel új - jong - - junk,
Vi-gan é - ne - ket mond - - junk.

Mely sok jót tett ve - lünk Is - ten

És köz - lött nagy csu - da - kép - pen

Nagy á - ron meg - vál - tat - - tunk

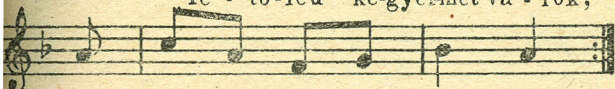
2. Ki az ördög rabja voltam, / A halálban el-
vesztem; :/: A bűn miatt nem nyughattam. / Amely-
ben már születtem; / Csak mind mélyebbre sül-
lyedtem. / Nem volt semmi jó éltemben, / A bűn
megrontott engem.

3. Nem használt, sőt káromra lett, / Ha akár
jót is tettem, :/: Hitvány szolgává tétetett / A jó-
akarát bennem. / Az ínség ejtett kétségbe / És
halálnak félelmébe; / A pokol úgy rettentett.

59

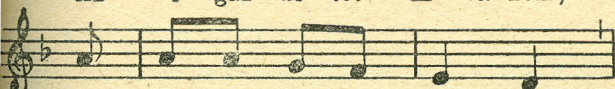
Úr Jé-zus, hoz-zád ki-ál - tok,
Te - tő-led ke-gyel-met vá - rok,

Halld meg kér - lek, pa - na - szom.
Ne hagyj két - ség - be jut - nom.

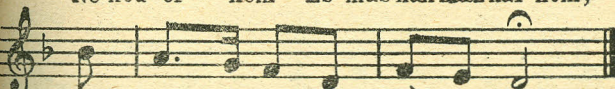
Az i - gaz hi - tet kí - vá - nom,

Ó ad - jad azt én - né - kem,

Né-ked él - nem És más-nak hasz-nál-nom,

Szent í gé-det kö - vet - nem.

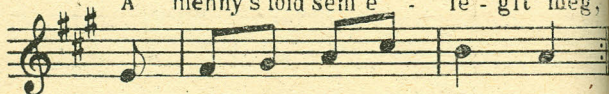
2. Sem csábítás, sem félelem / Tetőled el ne
űzzön, :/: Hogy állhatatos végiglen / Én legyenek igaz
hitben. / Megadhatod, add hát ingyen, / Nem cse-
lekedetimből. / Érdeméből / Megváltó művednek /
Haláltól minket ments meg.

Szív - ből sze-ret-lek, Is-te-nem,
Mind e vi-lág nem vi-dít meg,

Kér - lek, tá - vol ne légy tő - lem
A menny s föld sem e - lé - gít meg,

Ke - gyes se - gít - sé - ged - del.
Csak te tarts jobb ke - zed - del.

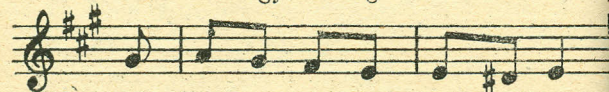
Ha el-fogy tes-tem és lel-kem,

Én bi - zo - dal-mam, Is - te - nem,

Csak te vagy vi - gasz - ta - lá - som,

Szent vé - red-del meg - vál - tá - som

Jé - - zus Krisz - tus,

Én Is - te - nem, én Is - te - nem,

Ne en - gedj szé - gyen - be es - nem.

2. Te ajándékok, Istenem, / Én lelkem, testem,
 mindenem, / Amim van ez életben. :/: Hogy a te di-
 csőségedre / És mások segítségére / Éljek, adj erőt
 ebben: / Őrizz hamis tudománytól, / Ördögi raga-
 dománytól, / Tarts engem minden keresztben, /
 Hogy szenvedjem csendességben. / Jézus Krisztus, /
 Én jó Uram, én jó Uram, / Halálban légy vígász-
 talóm.

3. Én Uram, szent angyaliddal, / Lelkem viteds
 szolgáliddal. / Ábrahám kebelére. :/: A testem
 nyugvó helyében / Kíntól, gyötrelentől menten /
 Nyugoszd az ítéletre. / Akkor támassz fel engemet, /
 Hogy láthassalak tégedet, / Nagy vígan, ó Isten
 Fia. / Lelkemnek hű megváltója, / Jézus Krisztus, /
 Halld meg szómat, halld meg szómat, / Örökké áld-
 lak, Uramat.

4. Szent széked előtt megállok, / És térdet, fe-
 jet ím hajtok, / De jaj, mit cselekedjem? :/: Én
 undok sok nagy bűneim, / Vádolnak poklos vét-
 keim, / De kétségbe nem esem. / Uram Jézus, csak
 egyedül / A te véred tisztít bűnből. / Én bizony
 hiszek tebenned / És térdre esem előtted, / Jézus
 Krisztus, / Én Istenem, én Istenem, / Néked élek,
 segélj kérlek.

Mi Atyánk, ki vagy mennyek-ben,

Ki meg-hagy-tad, hogy min-den - ben

Mint é - des test - vé - rek él - jünk,

És min-dent te - tö - led kér - jünk,

Add, ne csak szánk i - mád - koz - zék,

Fo - há - szunk szív-ből szár - maz - zék.

2. Szenteltessék meg te neved, / Hogy tisztán
tartsuk ígédet, / Élhessünk mi is szentségben, / Szent
nevedhez méltóképen. / Őrizz hamis tudománytól, /
Térítsd népünk ámításból,

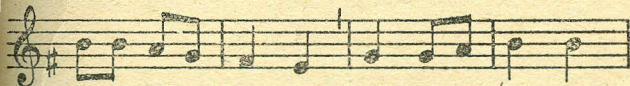
62

Pa - ra - di - csom - nak

te szép é - lő fá - ja, Ó ke-gyes Jé - zus,

Is-ten-nek Bá - rá - nya, Te vagy lel-künk-nek

i-gaz megvál-tó - ja, Sza-ba-di - tó - ja.

2. Értünk egyedül szörnyű kínt szenvedtél, /
Mégfeszítetvén töviset viseltél, / Mi bűneinkért vé-
reddel fizettél, / És megölettél.

3. Édes Jézusunk, szenteld meg lelkünket, /
Hogy megbocsássuk mi is a bűnöket / Mindeneknek,
kik ellenünk vétkeztek / És elestének.

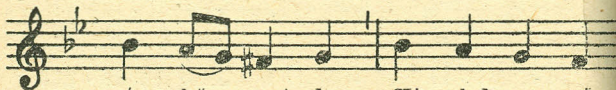
4. Adjad, hogy mi is értük könyörögjünk, / Té-
ged követvén szívből esedezzünk, / Hogy sok szen-
tekkel tehozzád mehessünk, / Idvezülhessünk.

5. A pályafutást mi is elvégezvén / Lelkünket
ajánlhassuk szent kezedbe, / Mint megváltottak mond-
hassuk nagy szépen / Éltünk végében:

6. Hála légyen a mennybéli Istennek, / Ki
megváltója a bűnös embernek, / És megszerzője
szent békességünknek, / Idvességünknek,

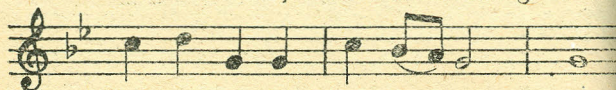
Gyöz - he - - tet - len

én kö - szá - lom, Vé - del - me - zöm

és kö - vá - rom, A ke - resztfán drá - ga á - ren

Ol - tal - ma - mat tő - led vá - rom.

2. Sebeidnek nagy voltáért, / Engedj kedves áldozatért, / Drága szép piros véredért, / Kit kiöntél ez világért.

3. Irigyimet zabolázd meg, / Szándékukban tartóztasd meg, / Szegény fejem koronázd meg, / Mennyen, földön boldogíts meg.

4. Reád bízam én ügyemet, / Én Jézusom, én lelkemet, / Megepedett bús szívemet, / Szegény árva bús fejemet.

5. Irgalmazz meg én lelkemnek, / Ki vagy Ura mennynek-földnek, / Könyörgök csak Felségednek, / Én megváltó Istenemnek.

6. Mutass, Jézus, kies földet, / Lakásomul adj jó helyet, / Ez életben csendességet, / Jövendőben idvességet.

Jé - zus, é - le - tem - nek,
Ah, mint ó - hajt lel - kem,

Ö-rö-me szí-ve-m-rek, Én é-kes-sé-gem.
Ki-ván az-én szí-ve-m, É-des re-mé-nyem.

Is-ten ál-dott Bá-rá-nya, Te kí-vü-led

sen-ki nin-csen, Szí-ve-m kit sze-res-sen.

2. A te árnyékodban / Nyugszom bátorságban /
Félelmim ellen. ∴ Ordítson a sátán. / Mint dühös
oroszlán, / Te vagy énvelem. / Dühösködjék pokol,
bűn, / Ne félj lelkem és el ne fuss, / Megvéd az
Úr Jézus.

3. Vessz el, mulandó kincs, / Mert tenálad jobb
nincs, / Jézus, örömem. ∴ Világi méltóság, / Távozz
el, te hívság. / Nem kellesz nekem. / Tőled, Jézus,
én szívem, / Szenvedés, baj és gyalázat / Már el nem
választhat.

4. Lelkem, ne légy hát bús. / Örömszerződ, Jé-
zus, / Hozzád közelget. ∴ Sűrű könnyeidbe, / Kese-
rűségidbe / Elegyít mézet: / Kereszt-szenvedésim
közt / Jézus öröme szívemnek, / Teljes életemnek,

65

Min - de - nek meg - hall - ják

és jól meg-ta-nul-ják, Kik se-gel-mö-ke-t.

nem Is-ten-től vár-ják: Nin-csen Is-ten nél-kül

se-gít-ség és id - ves - ség.

2. Valamely városnak, avagy háznak népét /
 Úristen nem őrzi, higgyed annak vesztét. / Nincsen
 Isten nélkül segítség és idvesség.

3. Csak hiába leszen reggel felkeléstek, / Né-
 tek, kik erősen Istenben nem hisztek, / Nincsen Isten
 nélkül segítség és idvesség.

4. Nagykönnyen az Isten ád mindent azoknak, /
 Kik csak benne bíznak s hozzá fohászkodnak, / Nin-
 csen Isten nélkül segítség és idvesség.

5. Boldog, aki lelkét hittel erősíti, / Minden
 ellenségét erősen meggyőzi, / Nincsen Isten nélkül
 segítség és idvesség.

Di - csérd az Is - tent

most-an, ó én lel-kem! Csak őt di-csé-rem,

mig lé-szen é - le - tem. Fe - je - del - mek - ben

re-mény-sé - gem, Nem lé-szen em-ber

én id - ves - sé - gem.

2. Mert ők meghalnak, ismét földdé lesznek, /
E földiekéről meg nem emlékeznek; / Boldogok azért
azok lesznek, / Akik Istenben erősen hisznek.

3. Az igazaknak ő megőrizője, / Kegyetlenek-
nek erős büntetője, / A szegényeknek segítője, / Az
éhezőknek ő éltetője.

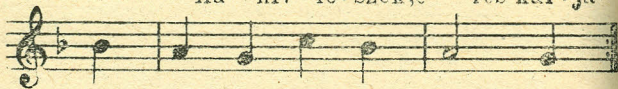
4. Megszabadítja a szegény foglyokat, / Világo-
sítja a szegény vakokat, / Felemeli tántorodtakat, /
Igen szereti az igazakat.

5. Rendre megőrzi a jövevényeket, / Szegény
árvákat és az özvegyeket, / De megbünteti bűnösö-
ket, / Földről eltörli ő sövényeket,

67

Le - gyen, mint Is ten a - kar - ja,
Ha hív le - szek, e rős kar - ja

Veg - zé - se üd - vös és szent.
Se - git és baj - ban meg - ment.

Ha bú e - mészt, ha küld rám vészt,

Mind csak ja - vam - ra for - dul,

Mint gyer - me - két, hi - ven meg - véd,

Nem suj - tol e - rő - mön túl.

68

Mint a - ka - rod, úgy bánj ve - lem
Csak kö - nyö - rülj, jó I - ste - nem,

É - let - ben és ha - - lál - ban,
Ne hadd lel - kem ma - - gá - ban.

Tarts meg gaz - dag ke - gyel - med - ben,

Tü - rel - met adj ke - resz - tem - ben:

Leg - jobb, a mit te a - - karsz

2. Hűséget, becsületet adj, / Vágyakozást ígédre: \therefore : Hamis tanítókra ne hagyj, / Készíts az üdvösségre. / Fordítsd el az álnokságot / Rólam, és gazdag áldásod / Terjesszed életemre.

3. Ha pedig szent végzésedből / Kell e világtól válnom, \therefore : Add, Uram, hogy kegyelmedből / Boldog legyen halálom. / Vedd magadhoz testemlelkem, / Én Uram és én Istenem, / Mert a Krisztus megváltóm.

69

Is - ten né - kem e - rőm, bi - zo -

dal - mam, Nyu - go - dal - mam, Sajt - son

bár sok fáj - da - lom. Én ha - tal - má - ban

Bí - zom s ol - tal - má - ban, Él - tem foly - tá - ban.

2. Benne élek, haláltól se félek; / Jót remélek, / Tőle csak el ne térjek. / El nem enyészem / A sírban végképen: / Mennyben lesz részem.

3. Semmi engem tőle el nem választ / Jól látván azt, / Hogy rám jót csak ő áraszt. / Dolgomat tudván / Legjobb atya módján / Megtart a bajban.

4. Életemben azért őt imádom, / Magasztalom, / És nagy műveit vallom. / Mondom lelkemnek: / Magasztaló ének / Zengjen Istennek.

5. Te légy, Uram, őrzője a nyájnak, / Egyházadnak, / Mely Krisztust vallja Őrnak, / Mert bűneinkért / Ontott megváltó vért / Mindannyiunkért.

6. Hov e földön magasztaljon téged, / Míg csak élhet, / Nagy buzgón a te néped; / Míg szemtől szemben / Éneklünk a mennyben / Mindegyetemben.

70

Is - ten - től el nem ál - lok,
Szün - te - len ve - le ja - rok.

Ő sem áll el tő - lem,
Mert ő ve - zet en - gem.

Hoz - zám ő szent ke - zét

Nyújt - ja reg - gel és es - te,

Raj - tam gond - vi - se - lé - se

Mu - tat - ja e - re - - jét.

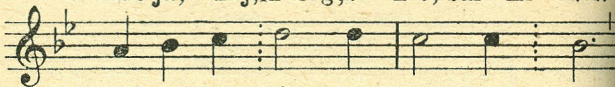
2. Ő reá támaszkodom / Én nehéz időmben, :/:
Azt soha meg nem bánom, / Segít ínségemben. / Fel-
ajánlom néki / Én testem, lelkem, életem; / Ő azt mí-
velje vélem, / Mi tetszését nyeri.

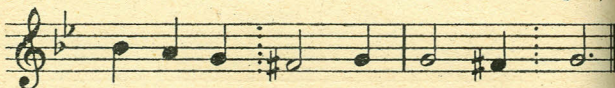
Ki dol-gát mind az Úr - ra
Azt csu - da - kép meg - ör - zi,

hagy - ja, És ben - ne bí - zik míg csak él,
tart - ja, Baj, in - ség, bá - nat, bár - mi kél.

A - ki az Úr - ban biz - va jár,

Fő - vény - re az nem é - pit már.

2. Segít-e, mondd, ha gondba veszve / Feltör
a sóhaj és a jaj, / S így talál téged reggel, este? /
Elmúlik tőle tán a baj? / Míg panaszt ejt a szen-
vedő, / Keresztje súlya egyre nő.

3. Ó, inkább hullj a csendben térdre, / És szí-
ved békén várja meg, / Mit céloz Isten bölcsesége, /
Ha üdvös terve végbe megy. / Aki megváltott bün-
alól, / Mi áldás nekünk, tudja jól.

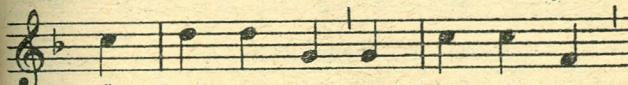
4. Hű keze int, ha itt az óra, / Hogy öröm
váltsa már a gyászt, / Ha hívnek vallott minden
próba, / Amely leverne csalfa mázt. / Akkor ő
észrevételen, / Mint csodatévő, megjelen.

Mind jó, a-mit az Úr te-szen,
Én - ve-lem is csak úgy te-gyen,

Szent az ő a - ka - rat - ja.
Mint né - ki ked - ve tart - ja.

Ő az Is - ten, Ki in - ség - ben

Az ö - vé - it meg - tart - ja,

Hát le - gyen, mint a - kar - ja.

2. Mind jó, amit az Úr teszen, / Ő engemet
meg nem csal, :/: De igaz ösvényen viszen. / Én meg-
elégszem azzal, / Kegyelmeiben, / Jó kedvében, /
Forgatja dolgaimat, / Csak rá hagyom magamat.

3. Mind jó, amit az Úr teszen, / Ő engem meg
nem utál. :/: Mint a jó orvos, úgy teszen, / Ő mér-
get csak nem kínál. / Orvosságot, / Boldogságot /
Énnékem készít, tudom, / Azért csak benne bízom.

4. Mind jó, amit az Úr teszen, / Ő az én idves-
ségem. :/: Rossz sorsom tőle nem leszen, / Rábízom
egész éltöm. / Örömben, / Keresztben / Mind
nyilván megmutatja, / Hogy javamat akarja.

73

Mely i - gen jó az Úr - is - tent

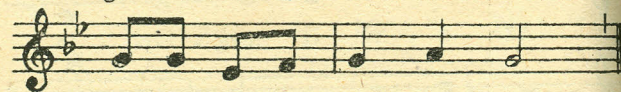
dí - csér - ni, Fel - sé - ged - nek, én Uram, é -

ne - kel - ni, Szent ne - ve - det dí - csér - vén ma -

gasz - tal - ni, Es min - de - nütt

e - vi - lá - gon hir - det - ni.

2. Igen reggel irgalmadat hirdetem, / Igazsá-
godról éjjel elmélkedem, / Hegedűvel, orgonával is
zengem, / Sok éneklő szerszámokkal tisztetem.

3. Csudaképen én vigasztalást vészek, / Dol-
gaidra, Uram hogyha tekintek, / Kezidnek munkájá-
ban örvendek, / Teremtőmnek, megváltómnak éneklek.

4. Ha szívemben, lelkemben meggondolom, /
Mely nagyoknak dolgaidat én látom, / Mélységesnek
jótettedet találok, / Uram, azon oly igen csudálkozom.
zom.

5. Az esztelen ember ezt nem esméri, / A hitet-
len bolond ember nem érti, / Kinek rólad nincs igaz
esméreti, / Szent Fiadban, mert nincs őnéki hiti.

Di - cső - ült helye - ken,
A - kik ví - ga - doz - tok

Meny - nye - i pa - ra - di - csom - ban,
Vég - he - tet - len bol - dog - ság - ban,

Vagy - tok meg - ú - jult ál - la - pot - ban:

Az Úr - nak ne - vét é - nek - szó - ban

No, dí - csér - jé - tek vi - gas - ság - ban.

2. Aldjátok az Urat, / Kik csak öneki szolgál-
tok. :/: Ártatlan ruhában / Tündöklő sok angyal-
kar. / Te is, nap és hold és csillagok, / Valakik
égi tüzvel bírtok, / Felszóval nevét kiáltstátok.

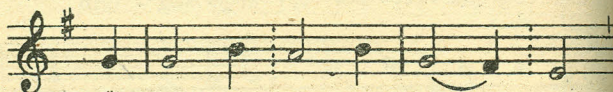
3. Földi s mind égi tűz, / Fehér hó, kő, zápor-
eső, :/: Déli s északi szél, / Levegőég, könnyű szellő. /
Tél, tavasz, nyár és őszi idő. / Mely négy részből
áll az esztendő, / Töletek az Úr dícsérendő.

Én lel-kem, áldd az U - rat,
El ne fe - ledd a jó - kat,

És ben-sőm drá - ga, szent ne - vét,
Mi - ket ő egy - re so - ka - sít.

Ő meg - bo - csát - ja bü - nőd

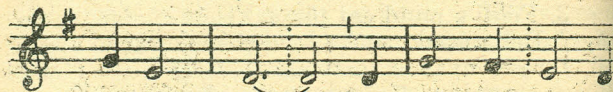
És gyó-gyít a kór - ból, Meg-men-ti

ár - va él - ted, U - jít ir - gal - má - ból.

Meg - ú - jul if - ju - sá - god, Mi - ké - pen

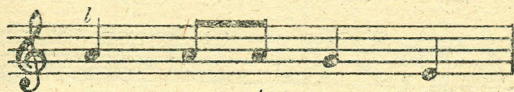
a sa - sé, Majd ő tesz i - gaz.

sá-got, Az í - té let ö - vé.

2. Amilyen hosszútűrő / Az atya minden fiá-
hoz, ∴ Ép ilyen hosszútűrő / Az Isten az öt félők-
höz. / Jól tudja formálásunk, / Hogy por s hamu
vagyunk, / Ha szél megy át mirajtunk, / Mi mindjárt
bervadunk, / Miként a fű virága, / Ember ily
mulandó, / Lejár egyszer az óra, / Bizony csak
halandó.

76

Té - ged, Úr - is - ten,

mi ke-resz-tyé - nek dí-cse-rünk és ál - dunk,

És A-tya, Fi - ú Szent-lé-lek-nek val-lunk,

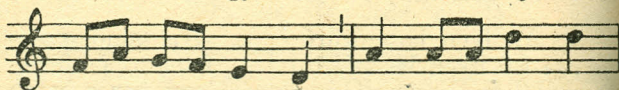
2. Néked a tiszta és szent, ártatlan angyalok
szolgálnak, / Szüntelen való felszóval kiáltnak.

3. Szentséges Isten, te seregeknek vagy Ura,
Istene, / Menny és föld szolgál nagy dicsőségedre.

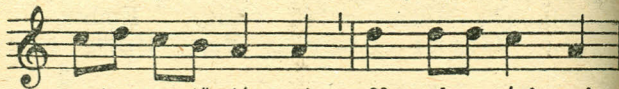
4. Téged e földön keresztyének szent gyüleke-
zete, / Atya Úristen, mindenkoron dicsér,

Nagy há - lát ad - junk

az A - tya - is - ten - nek, Menny - nek és föld - nek

szent te - rem - tő - je - nek, Ol - tal - ma - zónk - nak,

ke - gyes él - te - tőnk - nek, Gond - vi - se - lőnk - nek.

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten, / Hogy szent ígédet adtad mi elménkbe, / És hogy ezáltal vész ismeretedbe, / Te kegyelmedbe.

3. A romlás után nem hagytál bűnünkben, / A te Fiadat ígérted ígédben, / Hogy bocsátanád őtet mi közinkbe, / A mi testünkbe.

4. Felséges Isten, tenéked könyörgünk, / Hogy megmutassad szent Fiadat nekünk, / Hogy őtet látván benne reménylhessünk, / Idvezülhessünk.

5. Adjad, hogy lássuk a világosságot, / Te szent ígédet, az egy igazságot, / A Krisztus Jézust, örök vígasságot / És boldogságot.

6. És ne ismerjünk többet a Krisztusnál, / Ne szerethessünk többet a Jézusnál, / Maradhassunk meg a te szent Fiaddal, / Krisztus Urunkkal.

7. Adj igaz hitet a te szent Fiadban, / És jó életet minden utainkban, / Szentlelked által vígy be hajlékomba, / A boldogságba.

78

Jer, dí - csér - jük Is - tent
Ki nagy, dí - cső dol - got

Szív - vel, száj - jál, lé - lek - kel,
Cse - lek - szik min - de - nek - kel:

A - nyánk - nak mé - hé - től mind -

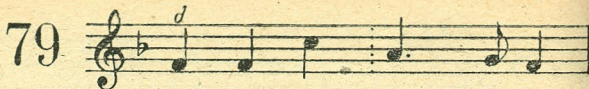
ed - dig el - tar - tott És számta - lan jök -

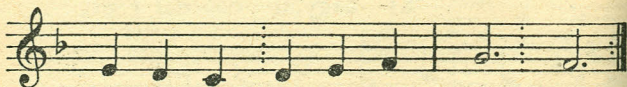
kal Min - ket el - á - rasz - tott.

2. Adja az Úristen, / E világon éltünkben :/:
Lelki, testi jókat / Nyerhessünk szükségünkben. /
Tartson meg mindvégig / Mi igaz hitünkben, / Ért -
sük meg, hogy vagyunk / Ingyen kegyelmében.

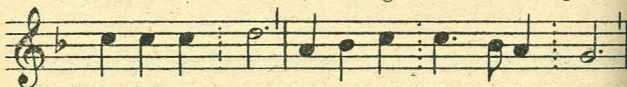
3. Atyának, Fiúnak / És Szentlélek Istennek, :/:
A Szentháromságnak, / Mi kegyes éltetőnknek. / Dí -
cséret, dicsőség, / Legyen magasztalás, / Most és
mindenkoron / Örök hálaadás.

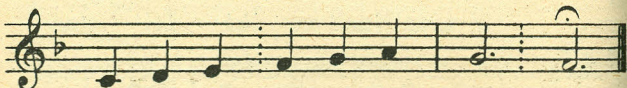
Dí - csérd én lel - kem a
Ez - zel tár - jad e - lé

di - cső - ség ö - rök Ki - rá - lyát,
szí - ved - nek hő buz - gó - sá - gát.

Jer - tek im - már, Ser - kenj fel hár - fazsol - tár,

Zeng - je szí - vünk nagy há - lá - ját.

2. Dícsérjed Istened, ki mindent bölcsen intézett, \therefore : Aki sas-szárnyakon tégedet hordozott, védett, / Aki megtart / S adja, mit szíved akart, / Vajjon ezt mindig érezted?

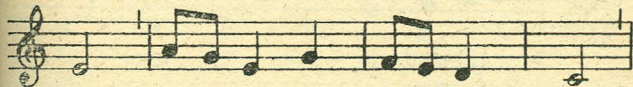
3. Dícsérjed Istened, ki téged bölcsen teremtett, \therefore : Épségben hordozott, kegyesen vezérelt téged. / Gond s baj között / Irgalmasan megőrzött, / Szárnyaival befedezett.

4. Dícsérjed Istened, aki mindenben megállott, \therefore : Kinek szerelme, mint harmat, rád bőséggel hullott. / Gondold meg jól, / Mit nyertél már az Úrtól, / Ki hozzád kedvet mutatott.

5. Dícsérjed Istened, én szívem, dícsérd szent nevét, :/: Kiben csak élet van, terjessze szentséges hírét. / El ne feledd, / Mennyi jót tett teveled, / Jer, dícsérd és mondjad: Amen.

Jé-zus Krisz-tus, szép fényes haj-

nal, Ki fel-tá-madsz új vi-lág - gal,

És meg-ál - dasz min-den jók - kal.

2. Te vagy nekünk egy reménységünk, / Isten előtt prókátorunk, / Szép koronánk, / ékességünk.

3. Világosítsd a mi szívünket, / Ismerhessünk meg tégedet, / Tanulhassuk szent ígédet.

4. Az ördögnek csalárdságától, / Lelki s testi nyavalyától, / Őrizz hamis tudománytól.

5. Az Atyával és Szentlélekkel / Hogy tégedet tiszta szívvel / Mindörökké áldjunk. Amen.

2. Ó Atyám, engem alkottál / És szent képedre formáltál, / Ím benned élek és mozgok, / Mert nélküled semmi vagyok.

3. Isten Fia, ki vért ontál, / És pokol kínjától váltál, / Értem a törvényt betöltéd, / Szent Atyád így engeszteléd.

4. Ha sátán, bűn vádol engem, / Ha kétségbe esnék szívem, / Te vagy akkor közbenjáróm, / S úgy Atyád lesz kegyes bíróm.

5. Te vagy mindenkor szószólóm, / Én örömem, vigasztalóm, / Érdemed nyugtat engem itt, / És odaát az idvezít.

6. Szentlélek, legnagyobb erő, / Ki vagy énbenem jót szerző, / Ha egy kis jó énbennem van, / Az bizony mind csak tőled van,

7. Csak tőled van, hogy esmérem / Istent s
Atyámnak nevezem, / Tiszta ígét, szentségét /
Tartsd holtig bennem erejét.

8. Ím kérlek, hogy áldó kezéd / Énrám ma is
kiterjessed, / Ím, testem, lelkem, mindenem / Most
is kezédbe leteszem.

Szent - há - rom - ság, egy Is - ten - ség,

Meny - nye - i ö - rök szent fel - ség,

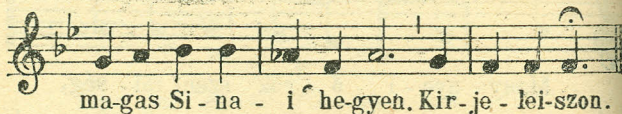
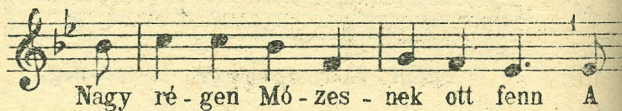
A nap im - már le - ha - nyat - lott,

Te gyűjtsz szí - vünk - ben vi - lá - got.

2. Éneklünk reggel tenéked, / Este imádjuk
Szentséged, / Úristen, téged dicsérünk, / Mind-
örökké téged félünk.

3. Dicséret örök Atyánknak / És ő egyetlen
Fiának, / A vígasztaló Léleknek, / Szentháromság
egy Istennek.

2. Csak én vagyok a te Urad, / Ne tisztelj rút bálványokat, / Csak bennem bízzál és szeress, / Csak engem félj, engem keress. / Kirjeleiszon.

3. Ne gyalázd meg az Úr nevét, / Meglakol, ki ellene vét; / Ne igazodj más beszédhez, / Csak amit ő mond és végez. / Kirjeleiszon.

4. Hetednapom te és veled / Családod is szentelje meg; / Hagyd abba minden munkádat, / Hogy Isten munkáljon rajtad. / Kirjeleiszon.

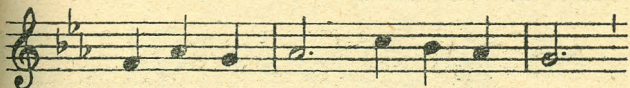
5. Tiszteld atyádat, anyádat, / Szófogadással szolgáljad / Ahogy s ahol csak teheted, / Hogy hosszú legyen életed. / Kirjeleiszon.

6. Ne ölj, gyilkossá sose válj, / Ne gyűlölködj, bosszút ne állj! / De légy szelíd, béketűrő, / Ellen-ségen könyörülő. / Kirjeleiszon.

7. Ne légy parázna becestelen, / A hitvestárs mind hű legyen; / Legyen szemérmes életed, / És mindenben fegyelmezett. / Kirjeleiszon.

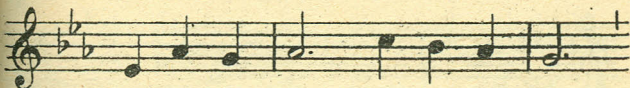
Én-hoz-zám jer-tek, Krisztus szól,

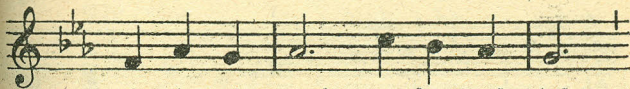
Mind, a - kik bűn i - gá - já - tól

A kar-tok sza - - ba - dul - - ni

Mind, if - jak, vé - nek, jőj - je - tek,

A - mim van, mind a - dom nek - tek,

A - kar - lak gyó - - gyí - ta - - ni.

2. Én igám gyönyörűsége, / Én terhem könnyű és édes, / Ki hordja, nem lát poklot, / Felvenni én segíték majd, / Velem eléri, mit óhajtt: / Az örök mennyországot.

3. Amit ez életben tettem, / Szenvedtem és cselekedtem, / Azt ti is bétöltsétek. / Valamit gondoltok, mondtok, / Míveltek: áldást hoz rátok, / Istenben hogyha éltek.

4. E világ üdvét akarná, / Ha szenvedés nem
riasztná, / Mely keresztyének útja. / De te csak
vállald örömet, / Hogy el nem múló szenvedést /
Kerüljön lelked sorsa.

85

Bár hi-te-mért szen-ved-nem kell S gyű-

lö-let-tel Van a vl-lág el - le - - - nem,

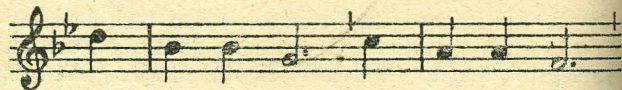
Mé - gis ta-dom, Is - ten paj-zsom, Jó.

a - ka-róm; Meg kell hogy hagyják né - - - kem.

Az Úr kö - zel, Rej - töz - zék el

Kis i - de - ig, Majd meg - se - gít

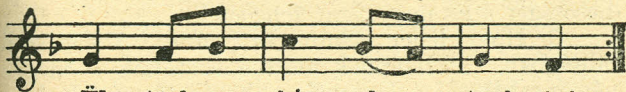

Az í - ge - ron - tók el - - - len.

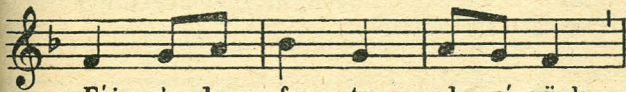
86

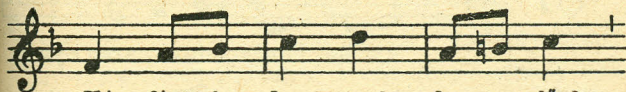
Ba - bi-lon, las - sú vi-zed-nél
Bá - nat-tal és nagy sí-rás-sal

Ül - tünk nagy bú - sul - - tunk - ba',
Gon - dol - tunk Si - o - - munk - ra.

Fáj - da - lom fog - ta el szí-vünk,

Hár - fánk és lan - tunk, he - ge - dünk

A füz - fák - ra ag - gat - tuk;

Meny - nyi gúnyt, meny - nyi kí - sér - - tést,

Sé - rel - met és szé - gye - ni - tést

Szen - ved - tünk el ál - ta - luk,

2. Míg köztük egyre gyötrődünk, / Még sírunk sem engedtek. ∴: Azt akarták, énekeljünk / Gondtalan, víg éneket. / Gúnyolták lelkünk bánatját, / Csúfolódó szóval mondták: / Mintha otthon lennétek, / Ne szolgaságnak szégyenét, / Sion régi dicsőségét / És nagyságát zengjétek.

3. Hogy lehet nekünk örülnünk / Ily keserű rabságban. ∴: Istennek most énekelnünk / Idegen nép markában? / Jeruzsálem, ha én téged / Valaha elfelejtnélek / S rólad nem emlékezem: / Feledjen el az Úr engem, / Ragadjon ínyemhez nyelvem, / Némuljon el beszédem.

Az én i - dőm, mint a szép nyár,

Men - ten el - jár. Nem messze tő - lem a vég.

Lel - kem, tu - dom, hogy el nem vész,

Sőt bé - re lesz: Jó vagy jaj, po - kol vagy ég.

2. Nem szükség hát veszteg ülnöm, / Kell készülnöm: / Égjen jól a szövétnek; / Mert majd amaz öt szűzekkel, / S mint ezekkel, / Velem is számot vetnek.

3. Ó Uram, hová kell lennem, / Ha kell men-
nem / Veled, bírámval szemben! / Még azt is alig
állhatom, / Ha forgatom / Ezt előre eszemben.

4. A kürtzengés máris hallik, / Már hajnallik, /
Útban már az angyalok. / Létem s végem között a
köz / Kicsiny eszköz: / Ím ezen túl meghalok.

5. Halál ellen sem orvosság, / Sem okosság; /
Senki semmit nem segít. / Valamíg egy ember lé-
szen, / Tartja készen / Nyilakkal telt idegit.

6. Taníts meg, Uram, hogy holtom / S rövid
voltom / Soha el ne felejtsem, / És a jövő élet-
tet, / Ítéletet / Szívemből ki ne ejtsem.

7. Fojtsd meg e világ szerelmét, / S adj oly elmét, /
Mely ettől üssön pártot. / A sok kincs, a nagy nye-
reség, nagy veszteség, / Mely sok léleknek ártott.

8. Uram, ha arra kell mennem, / Hogy kell
lennem / Tanunak a hit mellett, / Láttass nyílt eget
lelkemmel, / Így testemmel / Ám ne légyen kímélet.

9. Él még a régi vérontó, / Vesztő, rontó; / Ez
is lelkem vadássza. / Széjjel jár szörnyen ordítva, /
Toroka nyitva, / Egyetlenem halássza.

10. Uram Jézus, ennek se hagyj, / Jó szívet
adj, / Hogy megállhassak néki. / Vedd el már min-
den erejét, / Vedd már fejét, / Seholy ne légyen széki.

11. Időm kevés, de sok a baj. / Három a jaj. /
Ki ne kívánná végét? / Boldog, aki pályát futott, /
Célra jutott / S megtartotta hűségét.

12. Kezem én is feléd nyujtom, / Szabadítóm, /
Jézusom, hozzád tartok. / Bízál lelkem, nem sül-
lyedsz itt, / Kormány a hit, / Várnak már a rév-
partok.

88

Már me-gyek bé-kén, ö-röm-mel,

Hív az Is - - ten. Ő -

rá nagy biz - va néz - het fel

Csen-des szí - - vem. Mert az

Úr meg - i - - gér - te,

Nem ha - lál vár, csak á - - lom.

2. Ezt Krisztus tette énvelem, / Hű Megvál-tóm, / Mert látta őt az én szemem: / Vigasztalom. / Ő én üdvöm s életem / Ínségben és halálban.

3. Őt mutatod és benne adsz / Békességet. / Nyájába is te hívogatsz / Minden népet, / Míglen ezt a drága hírt / Mind e világ meghallja.

89

Bi-zony meg-lé-szen az i - dő,
A jó - kat s go - no - szo - kat ő

Hogy el - jön Is - ten Fi - a.
Nagy í - té - let - re hív - ja.

Ak - kor min - den lé - lek re - meg,

A föl - det tűz e - mész - ti - meg,

Mint azt Szent Pé - ter ír - ja.

2. Ítélet trombitája szól / E földön minden népnek; \therefore : A halottak sírjaikból / Mindnyájan előlépnek. / Az Úr hatalmas keze int, / És nyomban elválnak mind, / Megújulnak, kik élnek.

3. Ó Jézus, e nagy időben / Ments meg szent seheidért, \therefore : Hogy az életnek könyvében / Beírassam véredért. / Nincsen is erről kétségem, / Mert oda van ellenségem, / Te fizettél bűnömért.

Ha meg - so - ka - so - dik

A bűn s meg - ra - ko - dik

Föld szí - ne go - nosz - ság - gal,

Az i - gaz í - té - lő, Személyt nem te - kin - tő

Je - ho - va nagy . ha - rag - gal

Szé - kit le - té - te - ti, Í - té - le - tet ten - ni,

Ször - nyű boss - szú - ál - lás - sal.

2. Mit mondasz, én népem, / Nem áradott régen / Minden bűn el közötted? / Mellyel búsulásra, / Izzonyú haragra / Istent ugyan készítetted? / Húz-

ván le az égből, / Szép lakóhelyéről / Ostorával el-
lened.

3. Ím, megsokasítád, / Szinté feltornyozád /
Gonoszságid az éig, / Alig volt olyan bűn, / Mely-
ben részed nem lőn, / Ülvén benne füledig, / Sodo-
mát követvén / Istentelenségben / Bugyborékkoltál
torkig.

4. Hitszegés, káromlás, / A Mammon imádás /
Közdolog volt tenéked; / Oesmány szitok, átok, /
Mellyel most is szájok / Sokaknak dohos benned, /
A hamis esküvést, / Szent név vesztegetést / Szaba-
doston szenvedted.

5. Isten szombatjának, / Szent ünnepnapok-
nak / Volt sokszor sok rontója, / Az előljáróknak, /
Szülők s tanítóknak / Szavok átalhágója: / Nem
volt a fenvíték; / Mindenre menedék / Vakmérők-
nek az útja.

6. Ártatlan vérontás, / Irígység, áskálás / Egy-
más veszedelmére, / Legalább hírében / És becsüle-
tében / Nyelvek megölésére, / Ugyanis mérgesebb, /
Kardnál is élésebb / E fegyver a sértésre.

7. Hát a paráznaság, / Sodomától jött ág, / Hol
termett s nőt bővebben? / Éktelen bujaság, / Undok
fajtalanság / Eláradott volt épen. / Piperés öltözet /
A fajtalan szívet / Mütogatta napfényben.

8. Hát tolvaj és lopó, / Titkos, nyilvánvaló, /
Igaz, elég nem volt-é? / Színes csalárdságok, / Kik
mind arra valók, / Nem gondoltattanak-é? / Ki-ki
maga tudja, / Egymást mint megcsalta, / Édes lévén
a másé.

9. Bizonyágtételben / Atyjafia ellen / Némely
élt hazugsággal, / Élete fogytára, / Vagy más nagy
kárára / Igyekezvén szájával. / Gonosz kívánságot /
Még bűnnek sem tartott, / Állítván, nem vét azzal.

Éb-redj, éb - redj, hangzik foly - ton

Az ör - ki - ál - tás fenn a tor - nyon,

Az éj - fél már el - ér - ke - zett.

Je - ru - zsá - lem, éb-redj, kelj fel,

A szó zen - dül szív - vel, lé - lek - kel,

Fel, o - kos szü - zek, jőj - je - tek.

Jön vő - le - gé - nye - tek, Lám - pás - tok ve - gyé -

tek, Hal-le lü - ja! Ké - szül-je - tek, Ör -

vend-je-tek, A me-nyeg-ző-be men-je-tek!

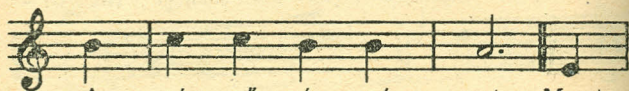
2. Sion hallja e szót ébren, / És szíve újjong
 örömében; / Az Úr elé siet maga. :/: Jön barátja
 hatalmában, / Nagy kegyelemben, igazságban, / Fel-
 kelt immár szép csillaga. / Jöjj már, ó Jézusunk, /
 Megváltó Krisztusunk / Üdv, hozsánna! / Add, lát-
 hassunk, / Hogy vígadjunk, / És veled együtt lak-
 hassunk.

3. Ember s angyal ékes nyelvén / Nagy dicső-
 séged énekelvén / Hadd pengjen hárfa, cimbalom! :/:
 Tizenkét gyöngykapu tárja / Az utat égi angyal-
 karba, / Szent széked elé. Jézusom. / Se szem nem
 láthatott, / Se fül nem hallhatott / Ily örömet; / Jer,
 ébredjünk. / És örvendjünk, / Hogy halleluját
 zenghetünk.

Már szi - vem - ből kí - vá - nom

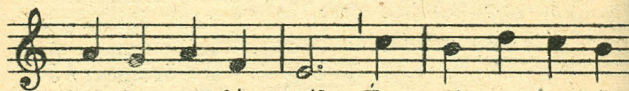
A vég - ső ó - rá - mat, Mert

nyo - mo - rú - ság, bá - nat E - mész - ti na - po -

mat Ím kész va - gyok meg - vál - ni E

go - nosz vi - lág - tól, Úgy vá - gyom men - nyben

lak - ni, Ó Jé - zus, jöjj ha - mar.

2. Te váltottál meg engem / A büntől, halál-
tól / Szent vérednek váltsága, / Mit tartok zálogul. /
Mért rettegnék tehát én / Az ördög poklától? /
Már csak tebenned bízom / S ment lések mind
attól.

A Krisz-tus é - let

né - kem, Nye - re - ség ha - lá - lom,

Ö - né - ki a - dom szi - vem,

Bé - ké - vel tá - vo - - zom.

2. Ím, nagy örömmel érek / A Krisztus Jézushoz, / Hogy örökké ott éljek / S jussak szent Atyjához.

3. Én most immár meggyőztem / Szenvedést, félelmet, / Szent vére által nyertem / Istennél kegyelmet.

4. Ha erőm végkép elhagy / S eláll lélekzetem, / Te akkor is velem vagy, / Uram, segedelmem.

5. Az élet tüze hamvad, / Miként a gyertyaláng, / Melyet a szél lobogtat, / És éj borul le ránk.

6. Szép csendesen kimúlnom / Engedj, Uram, engem, / Békével elaludnom. / Ha lejár életem.

7. Mint bojtorján ruhához, / Hozzád ragaszodom, / Lelkem megváltójához, / Örök boldogságom.

8. És tenéked éneklek / Örökké a mennyben, / Atya, Fiú, Szentlélek, / Fényes dicsőségben.

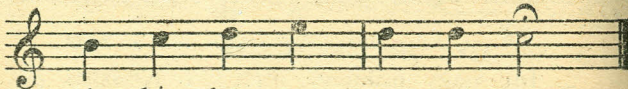
Jé - zus, én bi - zo - dal - mam
Nem kell - é meg - nyu - god - nem,

És Meg - vál - tóm, én é - le - tem.
Tud - ván ezt, szép csen - des - ség - ben?

A ha - lál éjt - szá - ká - ja

A - kár - hogy szo - ron - gat - na.

2. Jézus, én Megváltóm, él: / Én is látom az életet. :/: Leszek Idvezítőmnél, / Azért engem mi rettenthet? / A fő tagját nem hagyja, / Sőt mind magához vonja.

3. A reménység köteli / Szívemet öhozzá fűzik, :/: Elszánt hitemnek keze / Az ő szent kezében nyugszik. / Nem szakít el ötle / A halálnak félelme.

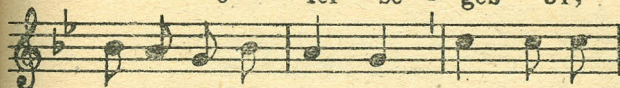
4. Test vagyok, azt jól tudom, / Így ismét porrá kell lennem; :/: De azt bizonynal vallom, / Egyszer majd feltámaszt engem. / Hov' örök dicsőségben / Vele legyek mennyekben.

5. Feltámadt hát én testem / És megépül hitem szerint; :/: Istent látja két szemem / Melv életre támad megint. / Azzal látom vég nélkül / Jézusom, kétség kívül.

95

Ó fel - sé - ges Úr,

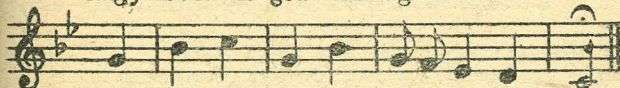
mi ke-gyes Is - te - nünk, Mely csu-dá-

la - tos a te ne-ved né - künk!

Nagy dicső-sé-ged az e-gész föld - re

Ki - ter-jed és föl - hat az e - gek - re.

2. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, /
Melyeket a te ujjaid formáltak, / Az eget, holdat,
a fényes napot / És szép renddel a sok csillagokat.

3. Csudálván mondom: Micsoda az ember, / Ki
tetőled ennyi dicsőséget nyer! / De micsoda az em-
bernek fia, / Kiről Fölségednek van ily gondja?

4. Az angyaloknál noha egy kevésbé / Kisebbé
tőd de nagy dicsőségessé / Teremtéd őt és magasz-
talád, / Nagy dicsőségre fölkoronázád.

5. Kezed munkáján ötet úrrá tevéd, / Hogy
azokkal bírna, néki engedéd, / Valamit e világra
teremtél, / Mindeneket lába alá vetél.

96

Az Úr én - né - kem

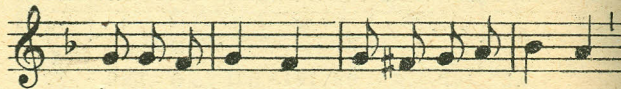
ő - ri - ző pász - to - rom, A - zért sem -

mi - ben meg nem fo-gyat - ko - zom.

Gyö-nyö-rű szép me - zön enge-met él - tet,

És szép ki - es fo - lyó-víz-re le - gel - tet,

Lel - ke-met meg-nyug-tat-ja szent ne - vé - ben,

És ve-zér len-gem i-gaz ös-vé-nyé - ben.

Mint a szép hí-ves pa-tak - ra
Lel-kem úgy ó - hajt U - ram - ra,

A szar-vas kí - ván - ko - zik,
És hoz - zá fo - hász - ko - dik,

Te-hoz-zád, én Is-te-nem, Szom-ju-ho - zik

én lel-kem, Vaj-jon szí-ned e - lé - i - be

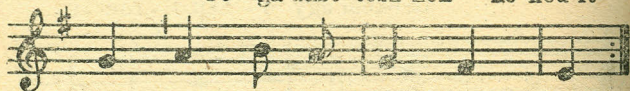
Mi - kor ju - tok é - lő Is - ten?

2. Sebessége árvizednek / És a nagy zúgó ha-
bok :/: Énrajtam összeütköznek / Mégis hozzád óhaj-
tok, / Mert úgy megtartasz nappal, / Hogy éjjel
vígassággal / Dícséreteket éneklek, / Neked, erős
örizőmnek.

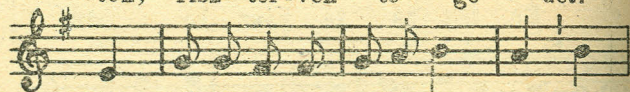
3. Én lelkem, mire csüggedsz el? / Mit kese-
regsz ennyire? :/: Bízál Istenben, s nem hágy el, /
Kiben örvendek végre; / Ki nekem szemlátomást /
Nyujt kedves szabadulást, / Nyilván megmutatja
nékem, / Hogy csak ő az én Istenem.

A Si-on-nak he-gyén, Úr-is -
Fo-ga-dást tesz-nek né-ked it -

ten, Ti - ed a dí - csé - t,
ten, Tisz - tel - vén té - ge - det.

Mert ké-ré-se-ket a hí-vek - nek Meg-

hal-lod ke-gye - sen, A - zért te-hoz-zád

az em-be - rek Jön - nek min-de-nün - nen.

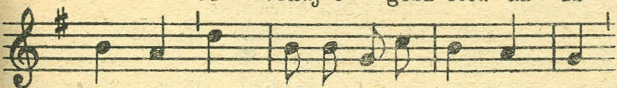
2. Rajtam a bűn elhatalmazék, / Terhelvén engemet, / De nagy volta kegyességednek / Eltörli vétünköt. / Boldog, akit te elválasztál, / Fogadván házádba / Hogy előtted nagy buzgósággal / Járjon tornácodba.

3. Javaival a te háznak / Megelégítettünk, / Szép dolgain te templomodnak / Gyönyörködik szívünk, / A te csuda igazságodból / Megfelelsz mi nekünk. / Hallgass meg, Isten, velünk tégy jól. / Ó mi segedelmünk!

99

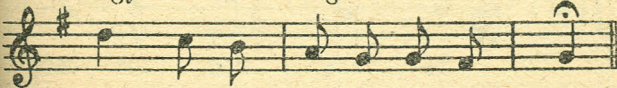
Ör - vendj e - gész föld az Is -

ten - nek, És é - ne - kelj szép zen - gés - sel

Nagy di - cső - sé - gét szent ne - vé - nek

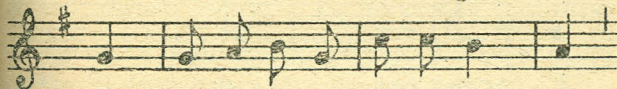
Min - de - nek di - csér - jék széj - jel.

Mond - já - tok ezt az Úr - Is - ten - nek:

Csu - dá - la - to - sak dol - ga - id,

E - rős - sé - ged nagy, hoz - zád es - nek

Mi - zel - ked - vén el - len - sé - gid.

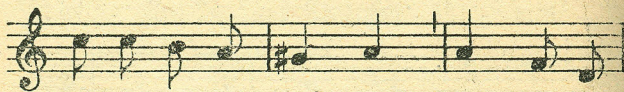
2. Áldjátok a mi Istenünket, / E földön minden emberek, / Dícsérjétek az ő szent nevét / Nagy-zengéssel minden népek. / Mert életünket ő megadá / Az ő nagy kegyességéből, / Lábainkat meggyámolítja, / Oltalmazván eleséstől.

3. Jertek, halljátok, hadd beszéljem / Tinektek istenfélőknek, / Amiket Isten tett énvelem, / Mely kegyesen tett lekemnek! / Hogy szájjammal hozzá kiálték, / Ottan meghallgata engem, / Azért beszédével nyelvemnek / Mindenkor őtet dícsérem.

90. zsoltár.

Te ben - ned bíz - tunk

e - le - i - től fog - va, U - ram, té -

ged tar - tot-tunk haj - lé - künk - nak.

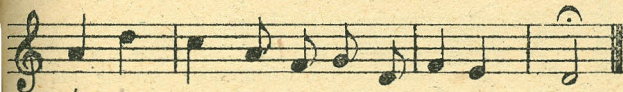
Mi - kor még sem - mi he - gyek nem vol - ta - nak,

Hogy még sem ég, sem föld nem volt for - mál - va,

Te vol - tál és te vagy e - rős Is - ten,

És te meg-ma-radsz minden i - dő - ben.

2. Az embereket te meghagyod halni / És ezt mondog az emberi nemzetnek: / Legyen porrá, kik porból lettetek, / Mert ezer esztendő előtted annyi, / Mint a tegnapiak ő elmúlása / És egy éjnek rövid vigyázása.

3. Kimúlni hagyod őket oly hirtelen, / Mint az álm, mely elmúlik azontúl, / Mihelyt az ember fölserken álmából, / És mint a zöld füvecské a mezőben. / Amely nagy hamarsággal elhervad, / Reggel virágozik s estve megszárad.

4. Taníts meg azért minket kegyelmesen, / Hogy rövid voltát életünknek értsük, / És eszességgel magunkat viseljük! / Ó Úristen, fordulj hozzánk ismétlen! / Míg hagyod, hogy éltünk nyomorogjon? / Könyörülj már a te szolgáláidon!

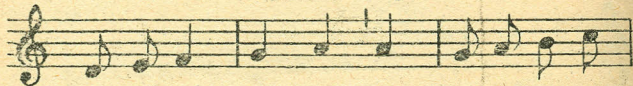
5. Tölts be minket reggel nagy irgalmaddal. / Hogy jó kedvvel vigyük véghez éltünköt. / Ne terheltessünk szorgalmatossággal! / Vigasztalj minket és adj könnyebbséget, / És haragodat fordítsd el rólunk. / Mellyel régóta ostoroztatunk!

6. Szolgáláidon láttassad dolgaidat, / Dicsőségedet ezeknek fiain! / Add értenünk fölséges hatalmat, / Mi kegyes Urunk, ó irgalmas Isten, / Minden dolgunkat bírjad, forgassad, / Kezeink munkáit igazgassad!

101

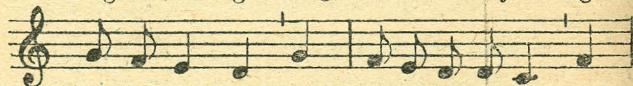
Te - hoz-zád tel-jes szív-ből Ki -

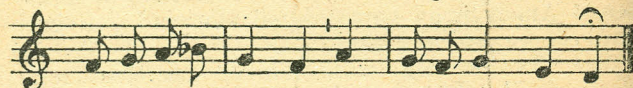
ál - tok szün - te - len E si - ral - mas mély -

ség-ből, Hall - gass meg, Úr - is - ten! Nyisd meg te

fü - le - i - det, Mi - dőn té - ged hív - lak, Te -

- kintsd meg én ü - gye - met, Mert ré - gen ó - hajt - lak.

2. Ha, Uram, bűnünk szerint / Minket büntet-
nél meg, / Uram, e világ szerint / Ki állhatna úgy
meg? / De a te irgalmad nagy / A téged félőkön, /
És te engedelmes vagy, / Hogy dicsérjen minden.

3. Énnékem reménységem / Vagyon csak Isten-
ben, / És bízik az én szívem / Ő szent ígében. /
Én lelkem erős hittel / Az Urat óhajtja, / Mint a
virrasztó éjjel / A virradtát várja.

A dallamok eredete

1. Új világhosszág jelenék Gyulafehérvár 1636, Kolozsvár 1744.
2. Jöjj népek Megváltója Erfurt 1524 Nun komm, der Heiden-Heiland — Veni Creator gentium IV. századi ambróziusi himnuszról.
3. Áldott legyen a nagy Isten Jungbunzlau 1531 Weisze Mihály énekeskönyvéből. Lob sei dem all-Heiden Heiland — Veni Creator gentium IV. századi gregoriánus himnusz.
4. Istennek szent Fia Jungbunzlau 1531. Weisze Mihály énekeskönyvéből. Gottes Sohn ist kommen. Ave hierarchia XIV. századi himnusz.
5. Krisztus Urunknak áldott születésén Kolozsvár 1744 és Debrecen 1778.
6. Mennből jövök most hozzátok Lipcse 1539 Luther Márton? Vom Himmel hoch da komm ich her.
7. Urunk, Jézus, hadd dicsérjünk Vittemberg 1524 Gelobet seist du, Jesu Christ Grates nunc omnes reddamus reformáció előtti himnuszról.
8. Jer, dicsérd Istent föld és ég Lobt Gott ihr Christen allzugleich Herman Miklós 1554.
9. Jertek hívek, Jézus elé Boroszló 1555 Kommt und lasst uns Christum ehren — Quem pastores laudavere reformáció előtti ének.
10. Most zendülj énekszó Vittemberg 1529 In dulci jubilo XIV. századi ének.
11. Jer, örvendezzünk Krisztusban Vittemberg 1535 Christum wir sollen loben schon A solis ortus cardine V. századi gregoriánus himnuszról.
12. Nékünk születék mennyei Király Debrecen 1778 Nobis natus est.
13. Szép tündöklő hajnalcsillag Majna-Frankfurt 1599 Wie schön leuchtet der Morgenstern.
14. Ártatlanság szent Báránya Kolozsvár 1751 (Ó ártatlanság Báránya).

15. **Krisztus, ártatlan Bárány Braunschweig** 1542 O Lamm Gottes, unschuldig.
16. **Úr Jézusunk a keresztfán** Lipcse 1545 Da Jesus an dem Kreuze stund — Stabat ad lignum crucis reformáció előtti ének.
17. **O drága Jézus, vajjon mit vétettél** Crüger János 1640 Herzliebster Jesu, was hast du verbrochen.
18. **Világ ím itt nézheted** Nürnberg 1536 későbbi alakja. O Welt, sieh hier dein Leben — O Welt ich muss dich lassen.
19. **Krisztus feltámadt, kínoktól elszakadt** Vittemberg 1535, Christ ist erstanden von der Marter alle. XIII. századból.
20. **Krisztus feltámadta igazságunkra** Nagyszombat 1651, Kolozsvár 1751.
21. **Krisztus adaték halálra** Vittemberg 1524 Christ lag in Todesbanden. Victimae paschali laudes húsvéti sequentiából.
22. **Jézus Krisztus, mi Megváltónk** Vittemberg 1535 Jesus Christus unser Heiland, der den Tod.
23. **Felvirradt szépséges napunk** Herman Miklós 1560 Erschienen ist der herrlich Tag — Ad monumentum húsvéti antifonából.
24. **Krisztus im felméne magasságos mennyekbe** Vittemberg 1545 Christ fuhr gen Himmel XV. századból.
25. **Jövel Szentlélek Uristen, töltsd be** Régi magyar daltam (pl. Eperjesi graduál 1635, Kolozsvár 1751).
26. **Jövel Szentlélek Uristen, Lélkünknek** Nagyszombat 1651, Kolozsvár 1751 stb.
27. **A pünkösdnek jeles napján** Kolozsvár 1751.
28. **Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét** Vittemberg 1524 Nun bitten wir den Heiligen Geist XIII. századból.
29. **Jöjj el, teremtő Szentlélek** Vittemberg 1535 Komm Gott Schöpfer, Heilger Geist Veni Creator Spiritus VIII. századi gregoriánus himnuszról.
30. **Kirie, örök Istenünk** Drezda 1625 Kyrie, Gott Vater in Ewigkeit — Kyrie, fons bonitatis X. századi tropus.

31. Az ég és föld Urának fent Lipcse 1539 Allein Gott in der Höh sei Ehr. Az első gregoriánus Gloria „et in terra pax“ részéből.
32. Hiszünk mind egy Istenben Transcius énekeskönyve Lőcse, 1636, Vermez v Boha jednoho.
33. Szent vagy Atyaúrsten Braunschweig 1543, Gotha 1646 Heilig ist Gott — Sanctus et Benedictus.
34. Ó Ursten, tekints hozzánk Erfurt 1524 Ach Gott, vom Himmel sieh darein.
35. Erős vár a mi Istenünk Vittemberg 1529 későbbi alakja. Ein feste Burg ist unser Gott.
36. Tarts meg, Urunk szent ígédben Vittemberg 1543 Erhalt uns Herr bei deinem Wort Serva, Deus, verbum tuum..
37. Könyörüljön az Úr rajtunk Strassburg 1524 Es woll Gott uns genädig sein.
38. Ha Isten nem volna velünk Vittemberg 1535 Wo Gott der Herr nicht bei uns hält.
39. Semmit ne bánkódjál Kolozsvár 1552/3.
40. Ne csüggedj el kicsiny sereg Stuttgart 1844 (1769) Verzage nicht du Häuflein klein.
41. Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk Debrecen 1778.
42. Úr Jézus Krisztus, jőjj hozzánk Görlitz 1648 Herr Jesu Christ dich zu uns wend.
43. Kegyes Jézus, itt vagyunk Ahle János Rudolf 1664 Liebster Jesu, wir sind hier.
44. Jövel Szentlélek Isten Az 1774-es Maróthi-függelék szerint, Huszár Gál (1574) alapján igazítva. Ades Pater supreme Prudentius-féle dallam.
45. Hallgass meg minket, nagy Ursten Debrecen 1778 Nun bitten wir den Heiligen Geist Vittemberg 1524 magyar változata.
46. Adjunk hálát mindnyájan Debrecen 1774 (Maróthi-függelék) szerint.
47. Mondjatok dicséretet, keresztyének, az Urstennek Debrecen 1774 és 1778 szerint.
48. Istennek Báránya, ki bűnünket elveszed Braunschweig 1528 Christe, du Lamm Gottes.
49. Aldassék Isten, zengjünk dicsőséget Vittemberg, 1524 Gott sei gelobet und gebenedeit XV. századi.

50. Készítsd magad, kedves lélek Crüger János 1649
Schmücke dich, o liebe Seele.
51. Mindenható Uristen, mi bűnös emberek Kolozsvár
1751 Huszár Gál (1574) szerint helyesbítve.
52. Ne szállj perbe énvelem Kolozsvár 1744 stb.
53. Eltévedtem, mint juh Pozsonyi kézirat XVIII. szd.,
Vásárhelyi daloskönyv?
54. Gondviselő édes Atyám Szini Károly: A magyar nép
dalai és dallamai 1865.
55. Irgalmazz, Uristen, immáron énnékem Kolozsvár 1744.
56. Mélységből hozzád kiáltunk Walter János? Vittemberg
1524. Aus tiefer Not.
57. Eljött hozzánk az idvesség Vittemberg 1523 refor-
máció előtti. Es ist das Heil uns kommen her.
58. Örvendjetek, keresztyének Luther Márton? Vittem-
berg 1523 Nun freut euch, lieben Christen
gmein.
59. Úr Jézus, hozzád kiáltok Vittemberg 1535 Ich ruf zu
dir, Herr Jesu Christ.
60. Szívből szeretlek, Istenem, Strassburg 1577 Herzlich
lieb hab ich dich.
61. Mi Atyánk, ki vagy mennyekben Luther Márton?
Lipce 1539 Vater unser im Himmelreich.
62. Paradicsomnak te szép élő fája Kolozsvár 1744.
63. Győzhetetlen én köszálom Bartalus: Magyar népdalok
1883.
64. Jézus, életemnek, öröme szívemnek Crüger János
1653 Jesu, meine Freude.
65. Mindenek meghallják és jól megtanulják Kolozsvár
1744, v. ö. Illyés: Soltári énekek Nagyszom-
bat 1693.
66. Dícsérd az Istent mostan, ó én lelkem Kolozsvár 1751.
67. Legyen, mint Isten akarja Antwerpen 1540 későbbi
alakja Was mein Gott will.
68. Mint akarod, úgy bánj velem Strassburg 1525 Herr,
wie du willst (Aus tiefer Not II).
69. Isten nékem erőm, bizodalمام Prágai grauduale 1567
Pán Buh jest má sila.
70. Istentől el nem állok Erfurt 1572 Von Gott will ich
nicht lassen.

71. **Ki dolgát mind az Úrra hagyja** Neumark György 1657
Wer nur den lieben Gott lässt walten.
72. **Mind jó, amit az Úr teszen** Gastorius Severus 1681
Was Gott tut, das ist wohl getan.
73. **Mely igen jó az Uristen dicsérni** Régi magyar ének
után Budapest 1912.
74. **Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban** Maróthi-
függelék Debrecen 1774.
75. **En lelkem, áldd az Urat** Ágosta 1540 Nun lob, mein
Seel.
76. **Téged, Uristen, mi keresztyének** Maróthi-függelék
Debrecen 1774 stb.
77. **Nagy hálát adjunk az Atyaistennek** Boroszlói kézirat
XVI. századból.
78. **Jer, dicsérjük Istent** Crüger János 1647 Nun danket
alle Gott.
79. **Dicsérd én lelkem a dicsőség örök Királyát** Stral-
sund 1665 Lobe den Herren.
80. **Jézus Krisztus, szép fényes hajnal** Kolozsvár 1744,
Nagyszombat 1651. Változatai az 1576 és
1615 cseh Cancionálokban.
81. **Széked elé immár jövök** Bourgeois Lyon 1547 után
Thomisson 1569 Vor deinen Thron tret ich
hiermit.
82. **Szentháromság, egy Istenség** Schein János Herman
alakítása Lipcse 1627 Der du bist drei in
Einigkeit O lux beata Trinitas IV. századi
ambroziuszi himnuszról.
83. **Ez a tíz parancsolatja az Istennek** Vittemberg 1524
Dies sind die heiligen zehn Gebot XII. század-
ból.
84. **Enhözám jertek, Krisztus szól** Nürnberg 1534 Kommt
her zu mir.
85. **Bár hitemért szenvednem kell** Vittemberg 1535 Mag
ich Unglück nit widerstan.
86. **Babilon, lassú vízednél** Strassburg 1525 An Was-
serflüssen Babylon.
87. **Az én időm, mint a szép nyár** Holéczy S.: Psalmo-
dia Komárom 1818. (Kézirat).

88. **Már megyek békén, örömmel Luther Márton?** Vittemberg 1524 Mit Fried und Freud fahr ich dahin.
89. **Bizony meglészen az idő Vittemberg 1535** Es ist gewisslich an der Zeit.
90. **Ha megsokasodik a bűn, s megrakodik Misziótfalusi Kiss Miklós: Sirmalmas panasz Kolozsvár 1697.**
91. **Ébredj, ébredj, hangzik folyton Majna-Frankfurt 1699** Wachet auf, ruft uns die Stimme.
92. **Már szívemből kívánom Haszler János Leo 1601** későbbi alakja Herzlich tut mich verlagen.
93. **A Krisztus élet nékem Vulpius Menyhér 1609** Christus, der ist mein Leben.
94. **Jézus én bizodalمام Crüger János? Berlin 1653** Jesu, meine Zuversicht.
95. **Ó felséges Úr, mi kegyes Istenünk Bourgeoys Lajos Genf 1542.** Nostre Dieu, et Seigneur amiable.
96. **Az Úr énnékem őriző pásztorom Bourgeoys Lajos Lyon 1549.** Mon Dieu me paist sous sa puissance haute.
97. **Mint-a szép híves patakra Bourgeoys Lajos Genf 1551.** Ain si qu'on oit le cerf bruire.
98. **A Sionnak hegyén Üristen Bourgeoys Lajos Lyon 1547.** O Dieu, la qui c'est deue.
99. **Örvendj egész föld az Istennek Lyon 1558.** Or sus, louez Dieu tout le monde.
100. **Tebenned benned bízunk eleitől fogva Bourgeoys Lajos Lyon 1551.** Tu as esté, Seigneur, nostre retraite.
101. **Tehozzád teljes szívből Bourgeoys Lajos Strassburg 1539.** Du sons de ma pensée.

A dallamok eredeti megnevezés szerint

Ach Gott, vom Himmel sieh darein	34
Ades Pater supreme	44
Adjunk hálát mindnyájan	46
Ain si qu'on oit le cerf bruire	97
Allein Gott in der Höh sei Ehr	31
An Wasserflüssen Babylon	86
A pünkösdnék jeles napján	27
Aus tiefer Not-schrei ich zu dir	56
Ave hierarchia	4
Az én időm, mint a szép nyár	87
Ártatlanság szent Báránya	14
Christe, du Lamm Gottes	48
Christ fuhr gen Himmel	24
Christ ist erstanden von der Marter alle	19
Christ lag in Todesbanden	21
Christum wir sollen loben schon	11
Christus der ist mein Leben	93
Creator a'me syderum	3
Da Jesus an dem Kreuze stund	16
Der du bist drei in Einigkeit	82
Dicsérd az Istent, mostan, ó én lelkem	66
Dicsőült helyeken, mennyei Paradicsomban	74
Dies sind die heiligen zehn Gebot	83
Du sons de ma pensée	101
Ein feste Burg ist unser Gott	35
Eltévedtem, mint juh	53
Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort	36
Erravi sicut ovis	53
Erschienen ist der herrlich Tag	23
Es ist das Heil uns kommen her	57
Es ist gewisslich an der Zeit	89
Es wolle Gott uns gnädig sein	37
Gelobet seist du, Jesu Christ	7
Gondviselő édes Atyám	54
Gottes Sohn ist kommen	4
Gott sei gelobet und gebenedeit	49

Grates nunc omnes reddamus	7
Győzhetetlen én köszálom	63
Hallgass meg minket Uristen	45
Ha megsokasodik a bűn s megrakodik	90
Heilig ist Gott	33
Herr Jesu Christ dich zu uns wend	42
Herr, wie du willst, so schick mit mir	68
Herzlich lieb hab ich dich	60
Herzlich tut mich verlangen	92
Hezliebster Jesu, was hast du verbrochen	17
Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ	53
Irga'mazz, Uristen, immáron énnékem	55
Irga'mazz, Uristen, immáron énnékem	54
Jesu, meine Freude	64
Jesu, meine Zuversicht	94
Jesus Christus, unser Heiland	22
Jézus Krisztus, szép fényes hajnal	80
Jövel Szentlélek Uristen, lelkünknek	25
Jövel Szentlélek Uristen, töltsd be	26
Komm, Gott Schöpfer, Heilger Geist	29
Kommt her zu mir	84
Kommt und lasst uns Christum ehren	9
Krisztus feltámadá igazságunkra	20
Krisztus Urunknak áldott születésén	5
Kyrie, fons bonitatis	30
Kyrie, Gott Vater	30
Liebster Jesu, wir sind hier	43
Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren	79
Lob sei dem allmächtgen Gott	3
Lobt Gott ihr Christen allzugleich	8
Lux ecce surgit aurea	1
Mag ich Unglück nit widerstan	85
Mindenek meghallják és jól megtanulják	65
Mindenható Uristen	51
Mit Fried und Freud fahr ich dahin	88
Mon Dieu me paist sous sa puissance haute	95
Mondjatok dicséretet, keresztyének az Uristennek	47
Nagy hálát adjunk az Atyaistennek	77
Natus est nobis Rex gloriae	12
Ne szállj perbe énvelem	52

Nékünk születék mennyei Király	12
Nostre Dieu, et Seigneur amiable	96
Nun bitten wir den Heiligen Geist	28
Nun danket alle Gott	78
Nun freuet euch lieben Christen gmein	58
Nun komm, der Heiden Heiland	2
Nun lob mein Seel	75
O Dieu, la qui c'est deue	98
O Lamm Gottes unschuldig	15
O lux beata Trinitas	82
Or sus, louez Dieu tout le monde	99
O Welt, ich muss dich lassen	18
O Welt, sieh hier dein Leben	18
Ó ártatlanság Báránya	19
Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk	41
Pan Buh jest ma sila	69
Paradicsomnak te szép élő fája	62
Quem pastores laudavere	9
Schmücke dich, o liebe Seele	50
Semmit ne bánkódjál	39
Serva Deus Verbum tuum	36
Stabat ad lignum crucis	16
Téged Uristen, mi keresztyének	76
Tu as esté, Seigneur, nostre retraite	100
Új világosság jelenék	1
Vater unser im Himmelreich	61
Veni Creator gentium	2
Veni Creator Spiritus	20
Vermez v Boha jednoho	32
Verzage nicht, du Häuflein klein	40
Victimae paschali laudes	21
Vom Himmel hoch da komm ich her	6
Von Gott will ich nicht lassen	70
Vor deinen Thron tret ich hiermit	81
Wachet auf, ruft uns die Stimme	91
Was Gott tut, das ist wohl getan	72
Was mein Gott will	67
Wer nur den lieben Gott lässt walten	71
Wie schön leucht uns der Morgenstern	13
Wo Gott der Herr nicht bei uns hält	38

Tartalom

Adjunk hálát mindnyájan	46
A Krisztus élet nekem	93
A pünkösdek jeles napján	27
A Sionnak hegyén, Uristen	98
Az ég és föld Urának fent	31
Az én időm, mint a szép nyár	87
Az Úr énnékem őriző pásztorom	96
Aldassék Isten, zengjünk dicsőséget	49
Adott legyen a nagy Isten	3
Artatlanság szent Báránya	14
Babilon, lassú vízednél	86
Bár hitemért szenvednem kell	85
Bizony meglészen az idő	89
Dicsérd az Istent, mostan, ó én lelkem	60
Dicsérd én lelkem a dicsőség örök Királyát	79
Dicsőült helyeken	74
Eljött hozzánk az idvesség	57
Eltévedtem, mint juh	53
Erős vár a mi Istenünk	35
Ez a tíz parancsolatja	83
Ébredj, ébredj, hangzik folyton	91
Énhozzám jertek, Krisztus szól	84
Én lelkem, áldd az Urat	75
Felvirradt szépséges napunk	23
Gondviselő édes Atyám	54
Győzhetellen én köszálom	63
Hallgass meg minket, nagy Uristen	45
Ha Isten nem volna mi velünk	38
Ha megsokasodik a bűn s megrakodik	90
Hiszünk mind egy Istenben	32
Irgalmazz, Uristen, immáron énnékem	55
Istennek szent Fia ember váltságára	4
Istennek Báránya, ki bűnünket leveszed	48
Isten nekem erőm bizodalmam	69
Istentől el nem állok	70
Jer, dicsérd Istent föld és ég	8

Jer, dicsérjük Istent	78
Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét	28
Jer, örvendezzünk Krisztusban	11
Jertek hívek, Jézus elé	9
Jézus, életemnek	64
Jézus, én bizodalman	94
Jézus Krisztus, mi Megváltónk	22
Jézus Krisztus, szép fényes hajnal	80
Jőjj el, teremtő Szentlélek	29
Jőjj, népek Megváltója	2
Jövel, Szentlélek Isten, tarts meg	44
Jövel, Szentlélek Uristen, lelkünknek	25
Jövel, Szentlélek Uristen, töltsd be	26
Kegyes Jézus, itt vagyunk	43
Készítsd magad, kedves lélek	50
Ki dolgozt mind az Urra hagyja	71
Kirie, örök Istenünk	30
Könyörüljön az Úr rajtunk	37
Krisztus adaték halálra	21
Krisztus, ártatlan Bárány	15
Krisztus im felméne magasságos mennyekbe	24
Krisztus feltámadta, igazságunkra	20
Krisztus feltámadt, kínoktól elszakadt	19
Krisztus Urunknak áldott születésén	5
Legyen mint Isten akarja	67
Már megyek békén, örömmel	88
Már szívemből kívánom	92
Mely igen jó az Uristent dicsérni	73
Mennyből jövök most hozzátok	6
Mélységből hozzád kiáltunk	56
Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben	61
Mindenható Uristen	51
Mindenek meghallják és jól megtanulják	65
Mind jó, amit az Úr teszen	72
Mint akarod, úgy bánj velem	68
Mint a szép híves patakra	97
Mondjatok dicséretet, keresztyének az Uristennek	47
Most zendülj, énekszó	10
Nagy hálát adjunk az Atyaistennek	77
Ne csüggedj el kicsiny sereg	40

Ne szállj perbe énvelem	52
Nékünk születék mennyei Király	12
Ó drága Jézus, vajjon mit vétettél	17
Ó felséges Úr, mi kegyes Istenünk	95
Ó Uristen, tekints hozzánk	34
Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk	41
Örvendj egész Föld az Istennek	99
Örvendjetek keresztyének	58
Paradicsomnak te szép élő fája	62
Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege	39
Szentháromság, egy Istenség	82
Széked elé immár jövök	81
Szent vagy, Atyaúrsten	33
Szép tündöklő Hajnalcsillag	13
Szívből szeretlek, Istenem	60
Tarts meg, Urunk, szent ígédben	36
Tebenned bízunk eleitől fogva	100
Tehozzád teljes szívből	101
Téged, Uristen, mi keresztyének	76
Új világosság jelenék	1
Úr Jézus, hozzád kiáltok	59
Úr Jézus Krisztus, jőjj hozzánk	42
Úr Jézus a keresztfán	16
Urunk Jézus, hadd dicsérjünk	7
Világ, ím itt nézheted	18